05
537

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7115 | 6 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂTĂ 1 APRILIE 1972

Vizita președintelui NICOLAE CEAUȘESCU în Republica Democratică Sudan

Se trece în revistă garda de onoare aliniată pe aeroportul din capitala sudaneză

CEI DOI PREȘEDINȚI CĂLĂTORESC ÎN ZONELE DE INTERES ECONOMIC ALE ȚĂRII

Vineri la amiază, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, împreună cu președintele Gaafar Numeiry, au plecat spre localitatea Damazin, de unde și-au continuat călătoria spre rezervația naturală Dinder.

Cei doi șefi de stat sînt însoțiți de personalități române și sudaneze.

Convorbiri oficiale

Vineri, 31 martie, la Palatul Poporului din Khartum, au avut loc convorbiri oficiale între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Democratice Sudan, generalul maior Gaafar Mohammed Numeiry.

Au participat la convorbiri, din partea română: Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul comerțului exterior, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Bujor Almășan, ministrul minelor, petrolului și geologiei, Gheorghe Oprea, Ștefan Andrei, Constantin Mitea, consilieri ai președintelui, Gheorghe Șerbănescu, însărcinat cu afaceri ad-interim al României în Sudan, Vasile Răuță, adjunct al ministrului comerțului exterior.

Din partea sudaneză: dr. Osman Abu Al-Gasim, ministrul cooperării și dezvoltării rurale, Ibrahim Moneim Mansour, ministrul economiei, Mahdi Mustafa, ministru de stat la Președinția republicii, Fakhradin Mohammad, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ahmed Abdul Rahman El-Agib, ministrul industriilor și minelor, Suleiman Babikes, ambasador, Mohammad Abdel Majid Ahmed, secretar de stat la Ministerul Comerțului.

Vizite ale tovarășei Elena Ceaușescu

Vineri dimineața, tovarășa Elena Ceaușescu a vizitat Grădina zoologică, unul din punctele de atracție ale orașului Khartum.

În cursul după-amiezii, a făcut o vizită la Muzeul de istorie naturală, nou așezămînt cultural al capitalei sudaneze.

Tovarășa Elena Ceaușescu a fost însoțită de doamna Busein Numeiry.

Dineu oferit în onoarea tovarășei Elena Ceaușescu

În seara zilei de vineri, tovarășa Elena Ceaușescu a participat la un dineu oficial oferit în onoarea sa de doamna Nafisa Ahmed al-Amin, președinta Uniunii Socialiste a Femeilor Sudaneze, ministru adjunct pentru problemele tineretului, sportului și asistenței sociale.

La dineu, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, cordială, au luat parte doamna Busein Numeiry, precum și membre ale conducerii Uniunii Socialiste a Femeilor Sudaneze.

Întrevederi româno-sudaneze

Vineri după-amiază, tovarășul Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul comerțului exterior al Republicii Socialiste România, a avut o întîlnire de lucru cu Ibrahim Moneim Mansour, ministrul economiei Sudanului.

Au fost discutate probleme legate de perfectarea unor înțelegeri privind cooperarea economică și tehnică, precum și schimburile de mărfuri pe anul în curs.

*

Ministrul minelor, petrolului și geologiei, Bujor Almășan, a avut o întrevedere de lucru cu ministrul sudanez al industriilor și minelor Ahmed Abdul Rahman El-Agib. Au fost discutate probleme de interes comun din domeniul minelor și al petrolului.

ÎN PAG. A III-A

Dineul oferit de președintele Sudanului

Toastul președintelui GAAFAR MOHAMMED NUMEIRY

Toastul președintelui NICOLAE CEAUȘESCU

FINAL DE TRIMESTRU ÎN VALEA JIULUI

SECRETARI AI ORGANIZAȚIILOR U.T.C. AFIRMĂ: PRODUCTIVITATEA MUNCII POATE FI REALIZATĂ, DAR PENTRU ACEASTA SÎNT NECESARE MĂSURI HOTĂRÎTE PENTRU

- *îmbunătățirea organizării producției și a muncii*
- *înlăturarea fluctuației*
- *întărirea disciplinei*

Cu cîtva timp în urmă în exploatările miniere din Valea Jiului a fost generalizat schimbul de lucru cu orar redus. Reprezentînd un real stimulent pentru reducerea duratei de muncă el se dovedește, acolo unde se acționează cu fermitate pentru pregătirea celor mai bune condiții de lucru, o sursă de creștere permanentă a productivității, de ridicare necontenită a producției. Ne aflăm totuși într-o fază de început a aplicării noului sistem de muncă în subteran. Ce concluzii putem desprinde? Luînd în considerație rezultatele meritorii, demne de relevat, ancheta de față își propune să insiste mai ales asupra sugestiilor, a recomandărilor făcute de tinerii cu care am stat de vorbă, astfel ca noul sistem de muncă să devină în cel mai scurt timp, oriunde este aplicat, deosebit de eficient. Prin introducerea programului de lucru de 6 ore, productivitatea muncii la exploatările miniere din Valea Jiului trebuie să crească cu 25 la sută. După 3 luni de la generalizarea schimbului cu orar redus, constatăm însă că randamentele pe post planificate n-au fost încă realizate. Pînă și minele de la Lupeni și Petrila, apreciate pentru potențialul lor productiv, cîștigătoare a mai multor drapele de fruntaș pe ramură, nu au reușit încă să realizeze indicatorul de productivitate planificat. În același timp s-a produs și reversul situației: exploatări miniere criticate altădată, elocvent e cazul minei de la Uricani, au sărit miraculos depășind dificultățile inerente perioadei de acomodare. Fenomenul s-a petrecut identic la nivelul sectoarelor și brigăzilor ceea ce demonstrează că nu reducerea timpului de lucru e cauza principală a nerealizării producției, ci deficiențele interne de organizare a producției și a muncii, deficiențe care, la regimul de muncă de 6 ore ies mai mult în relief și au un efect mai nefavorabil.

— Realizarea integrală a normelor în condițiile reducerii timpului de lucru, afirmă Petre Pălivan, secretarul comitetului U.T.C. de la exploatarea minieră Lupeni, impune o organizare ireproșabilă a procesului tehnologic, evitarea oricărei întreruperi a producției. A iroși o jumătate de oră sau chiar mai puțin, iată un lucru ce se simte imediat pentru că nu mai există nici o rezervă care să-ți permită recuperarea rămînerilor în urmă.

— Precizarea conține într-o formă condensată toate exigențele noului program. Realizarea în numai 6 ore a productivității planificate, înlăturarea hotărîtă a timpilor neproductivi sau, cum am zice, adaptîndu-ne situației, folosirea integrală a celor 360 de minute afectate producției. Din păcate nici în prezent nu se poate vorbi de o folosire totală a timpului de lucru. O dată cu generalizarea noului program a fost adoptată hotărîrea ca predarea schimbului să se facă la locul de muncă. Ea nu e însă respectată. La Lupeni, ne declara Petre Pălivan, o serie de tineri părăsesc abatajele cu 15—30 minute mai devreme. Absențele, destul de numeroase.

AL. BALGRĂDEAN

(Continuare în pag. a IV-a)

Ion Holca de la cooperativa agricolă din Pătrăuți, județul Suceava, pozînd „ca la cinema" între mioarele sale
Foto: ORESTE PLECAN

● ÎN CURSUL zilei de vineri, oamenii muncii de pe ogoarele județului Teleorman au încheiat lucrările de însămînțare a culturilor din epoca întîi, încadrîndu-se astfel în limitele perioadei optime. Se apreciază că, în comparație cu anii precedenți, pregătirea terenului și semănatul culturilor de mazăre, borceag, ovăz, sfeclă de zahăr și floarea-soarelui au fost realizate la un nivel calitativ superior. (Agerpres)

Primăvară în cîmpia Aradului

...Îmi căutam pașii pe drumul lăturalnic deviat din șosea, pași pe care îi imprimasem în colbul fierbinte de soare și război cu peste treizeci de ani în urmă. Îmi căutam pașii de copil, trudit de muncă, dar nu-mi mai răspundeau decît amintirile... Departe, peste calea ferată, spre Utviniș plopii înalți cît eucalipții îmi făceau semne cu degete subțiri de ramuri desprimăvărate, iar sufletul meu și privirile se amestecau cu vraja aceea a copilăriei pierdute. O, de cîte ori lăsam coasa la marginea holdei și alergam să văd trenul de Arad—Brad cum trece pufăind nepăsător peste cumplita mea admirație față de monstrul de fier care-mi umplea visele de copil! Într-o astfel de vară — să fi fost zi de duminică — am trecut calea ferată și am ajuns la conacul grofului Jilinski de la Utviniș am îndrăznit, cu mai mulți copii de seama mea, să ne înfățișăm celui ce-l înlocuia dintotdeauna pe domnul grof:

— Vrem să culegem alune din pădure. De pe jos le culegem, că sînt destule și n-are nimeni trebuință de ele. Ne dați voie?

— Kerem szepen! a zis vechilul care înfuleca alături de oaspeți pe terasa conacului năpădită de viță de vie și umbră. Culegeți chit doriți! și ne-a

UTVINIȘ — cătunul cu 10 000 de hectare

de RUSALIN MUREȘANU

făcut semn că putem pleca. Am cules alune toată ziua, neuitînd să lăudăm bunăvoința acelui domn mare care s-a coborît pînă la noi... Habar n-avea că în aceeași zi de duminică un anume Paly baci din satul nostru Zimandcuz murise ars de viu la prea neîngrijita fabrică de spirt a grofului, într-o explozie de cazane. Atunci am văzut pentru prima oară acareturile moșiei. Două-trei grajduri mari, o capelă catolică și fabrica de spirt care producea alcool din porumb, din porumbul pe care mulți din satele din jur nu-l aveau de săptămîni întregi în ceaune! Trăiau și trudeau la moșia aceasta vreo cîțiva zeci de oameni nevoiași, grăjdari, căruțași, muncitori sezonieri. Trăiau cum puteau și unii dintre ei își făcuseră cîteva căsuțe pe locurile mlăștinoase de lîngă pădure. Tot ce-am văzut mi s-a părut un rai!

...Și iată-mă azi, după mai bine de treizeci de ani, iar pe aceste meleaguri, căutîndu-mi copilăria. Pașii de pe haturi nu-mi mai răspund, fiindcă haturile nu mai există — ele s-au unit de mult, doar alunii îmi fac semne să rămîn bun și cuminte ca odinioară, cu degetele lor de ramuri abia înverzite...

La I.A.S. Utviniș „cătunul cu 10 000 hectare" tovarășul director Plopșoreanu stă de vorbă cu inginerii și brigadierii săi,

(Continuare în pag. a III-a)

PORȚILE

de A. I. ZĂINESCU

Adevărul este că porțile, acest formidabil florilegiu de lemn și piatră, expresie a însuși spiritului uman în continuă căutare și așezare de sine, au devenit, grație poeziei, care le-a consacrat un miraculos destin, unul din simbolurile cele mai sugestive — și mai des invocate — ale spațiului și timpului, metafora, poate, cu cel mai adînc accent social-cultural. Înaintea și îndărătul porților se cugetă, se trăiește, viața capătă formă de casă și arbore, de cîmpie și deal. Lîngă porți se așteaptă, se povestește. Ele sînt materie și stare a acesteia, spirit, umbră a sufletului, gînd rar, nesfîrșit. Cîntecul popular le numește și dor, le aseamănă dorului. Tot el le închipuie și de aur, dreptunghi pur de lumină în fața soarelui.

La curțile dorului, imagine amplă, de rezonanță cosmică, există, de bună seamă, și porți. Pămîntul are, în poezia populară, porți; cum porți are, de asemenea, și vîntul. În jurul porților s-a țesut o întreagă mitologie de tip rural tîrziu sau cum se exprima cineva, din vremea cînd viața pastorală intra într-o fază radical sedentară. Pentru cei vechi porțile țineau poate de reprezentarea însăși a mitului cetății. Calul troian e o poartă în ultimă instanță, e poarta prin care s-a intrat sau s-a mascat intrarea în cetate.

Saltul uriaș în timp, la epocile de strălucită îmbinare a meșteșugului cu arta, înflorirură în lemn, piatră sau fier, pare a fi marcat de însuși arcul de cerc ce le-acoperă, spărtura largă de orizont prin care gîndul trece mai înaintea ochiului, scrutător și în același timp vag, ceremonios, într-un cosmic ritual al cunoașterii. Orașele au avut porți fie și imaginare echivalente cu treptele înseși ale procesului de urbanizare și au consacrat ideea de porți. De o utilitate imediată, acestea au fost convertite și adîncite rînd pe rînd în metaforă, în simbol. Și-au redimensionat spațiul și semnificația, unghiul de incidență cu timpul și istoria. Poarta de oraș e o gară, un aeroport. Dar parcă cel mai mult impregnată de sorii rotunzi ai civilizației și dezvoltării industriale moderne, cea mai semnificativă și mai dinamică în acest sens rămîne tot simpla, lapidara poartă terestră, acea imaginară linie de demarcație urbană în care punctele de reper cele mai caracteristice sînt un pod, o magistrală de beton, turlele și platformele industriale de pe o parte și alta, săgetarea ca de oglindă, proiecția lungă de asfalt spre geometria interioară a orașului. Și poate că nicăieri această senzație nu rezultă mai expresiv și mai ca-

(Continuare în pag. a IV-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

ORIGINALITATEA — UN HOBBY IEFTIN?

— Nu mi-am propus să fiu original. Dar dacă am reușit, cu atît mai bine.

— Asta-i stilul meu. Sînt, dacă vreți, un original.

— Nu vreau să semăn cu nimeni. E hobby-ul meu, ce să fac?

Replicile converg, se întîlnesc toate la aceeași noțiune: ORIGINALITATEA. Sînt original fără să-mi propun (prin ceea ce fac), adopt un stil aparte (pentru a fi considerat astfel), încerc să ies din comun (ca să mă deosebesc de ceilalți), nu vreau să semăn cu nimeni (din capriciu). Mobiluri și optici diverse închinate aceluiași scop: IEȘIREA DIN ANONIMAT. Fiecare dintre ele exprimă în fond o concepție, acreditează o procedură și e tributară unei mentalități. Fiecare dintre ele și-a creat o filozofie sui-generis, menită s-o justifice, pentru sine și pentru alții. Să facem cunoștință cu două dintre ele.

UTILITATEA — MARCA A ORIGINALITĂȚII

— N-am făcut nimic deosebit. M-am gîndit la o soluție care să mărească coeficientul de siguranță a omului din cabină și am găsit că aceasta se poate realiza prin... (urmează descrierea unui procedeu tehnic, n.n.). Asta-i tot. Nu-i un motiv să aspir la originalitate. E drept, nu s-a mai gîndit nimeni la soluția respectivă. Propunerea mea a fost acceptată, după ce experimentarea ei a consacrat-o ca atare. E o realizare profesională de care mă bucur. Mai bine zis, m-am bucurat, ca de fiecare dată cînd o inovație de-a mea a fost apreciată. Acum am alte proiecte. Dumneavoastră însă vorbiți despre originalitate. Mă întrebați dacă ceea ce fac îmi dă dreptul să mă consider așa. Poate că mi-l dă, dar refuz să uzez de el. Sigur că în timpul facultății, chiar în primele luni după terminarea ei, m-aș fi vrut din tot sufletul un original. Să fac niște lucruri formidabile, să mă detașez indiscutabil, să devin un as în meseria pe care mi-am ales-o. M-am convins apoi — nu treptat, ca în șocurile suportabile, ci dintr-o dată — că e imposibil. Nu foarte greu (pentru asta eram pregătit), ci imposibil. Niciodată n-aș fi putut deveni un original în viziunea pe care mi-o făurisem. **Un om foarte bine pregătit — da! Un om foarte priceput — așișderea! Autorul unor invenții „pe specific" — la fel! Dar numai în uzina noastră există cîteva zeci de oameni care posedă asemenea calități. Nu mi-a rămas decît să muncesc să ajung printre ei.** Poate am reușit, poate mai am încă drum de făcut. Între aceasta și imaginea pe care mi-o făurisem e o distanță. S-ar putea să fi fost eronată imaginea. Prea romantică, poate chiar utopică... Așa că m-am resemnat. Iar acum, dumneavoastră răscoliți din nou lucrurile. **Vă repet, nu sînt un om ieșit din comun. Încerc numai — și cîteodată reușesc — să fac niște lucruri noi.** Scopul în numele căruia mă străduiesc nu mai are nimic de-a-face cu originalitatea, ci cu gradul de utilitate. Mai simplu spus, **mă străduiesc să fiu folositor oamenilor.** (Inginerul I. Adam, de la serviciul „Constructor-șef", uzinele „Tractorul" Brașov).

ORIGINALITATEA — LA „BURSA NEAGRĂ"

— Mă numesc Grig Dumitrache. De unde Grig? De la Gheorghe! De ce m-am bo-

SOFIA SCORȚARU

(Continuare în pag. a IV-a)

Pag. 4

CASELE TEHNICII

- **Posibile centre de creație, de inovare și de lansare a tinerilor talentați**
  - PITEȘTI: Pentru început, o clădire frumoasă și planuri interesante
  - IAȘI: Dispariție nejustificată
- **Ziua sănătății în cadrul Lunii internaționale a inimii**

Studierea și tratarea bolilor cardio-vasculare — domeniu de afirmare prestigioasă a școlii medicale românești.

165999 SL

Biblioteca ... SALA DE LECTURĂ

PE AGENDA ZILEI

TELEGRAMĂ

Tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, şi tovarăşul ION GHEORGHE MAURER, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, au adresat tovarăşului MAO TZEDUN, preşedintele Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez şi tovarăşului CIU EN-LAI, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, următoarea telegramă:

Am aflat cu adîncă întristare de încetarea din viaţă a tovarăşului Sie Fu-gi, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, prim-secretar al Comitetului Municipal Pekin al Partidului Comunist Chinez, vicepremier al Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, preşedintele Comitetului Revoluţionar al Municipiului Pekin, militant remarcabil al Partidului Comunist Chinez.

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Consiliului de Miniştri şi al nostru personal, vă exprimăm condoleanţe profunde în legătură cu această pierdere grea şi vă rugăm să transmiteţi familiei îndoliate expresia sincerei noastre compasiuni.

Vineri a sosit în capitală o delegaţie guvernamentală a Republicii Populare Chineze, condusă de Ma Jenhuei, adjunct al şefului Administraţiei Generale a Aviaţiei Civile. La sosire, pe aeroportul Otopeni, delegaţia a fost întîmpinată de Laurian Medvedovici, adjunct al ministrului transporturilor, preşedintele Consiliului Aviaţiei Civile, de reprezentanţi ai conducerii întreprinderii de transporturi aeriene române, Tarom.

Erau prezenţi Cian Hai-fun, ambasadorul Republicii Populare Chineze la Bucureşti, şi membri ai ambasadei.

În sala Dalles din Capitală s-a deschis, vineri la amiază, Salonul republican de desen şi gravură, organizat de Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste, în colaborare cu Uniunea Artiştilor Plastici.

Sînt expuse peste 300 de lucrări de grafică, desene, ilustraţii de carte şi afişe, realizate în ultimul an, de aproape 200 de artişti plastici din întreaga ţară. Exponatele, selecţionate dintr-un număr de 1 200 de lucrări, relevă, prin bogăţia şi varietatea tematicii abordate, preocupările plasticienilor din ţara noastră de a reda în creaţia lor marile realizări obţinute de poporul nostru în opera de făurire a societăţii socialiste, contactul nemijlocit al creatorilor cu viaţa.

COLOCVIUL „VALORIFICAREA MOŞTENIRII CULTURALE"

La Bucureşti au luat sfîrşit lucrările Colocviului cu tema „Valorificarea critică a moştenirii culturale", organizat sub auspiciile Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice.

La lucrări au luat parte tovarăşii Miron Constantinescu membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., preşedintele Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice, Cornel Burtică, secretar al C.C. al P.C.R., Dumitru Ghişe, vicepreşedinte al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste. Au participat, de asemenea, membri ai Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice, cadre didactice universitare, cercetători în domeniul filozofiei, istoriei, literaturii şi artei, critici, muzicologi.

Programul primei părţi a reuniunii a cuprins referatele „Valorificarea moştenirii literare" întocmit de prof. dr. Ov. S. Crohmălniceanu, conf. dr. Paul Cornea, conf. dr. Al. Oprea, „Valorificarea moştenirii artistice" de prof. univ. Ion Frunzetti, preşedintele Secţiei de teoria şi istoria artei şi literaturii a Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice, „Consideraţii cu privire la criteriile de valorificare ale gîndirii sociale şi filozofice româneşti" prezentat de dr. Radu Pantazi, director adjunct ştiinţific la Institutul de filozofie.

Referatele prezentate şi dezbaterile pe marginea lor au scos în evidenţă importanţa deosebită a valorilor spirituale ale trecutului, grija permanentă pe care partidul şi statul nostru o acordă integrării acestor valori, a tot ceea ce reprezintă tradiţie înaintată în patrimoniul culturii naţionale, pentru făurirea culturii socialiste.

Relevînd succesele remarcabile obţinute în ultimii ani pe acest tărîm, participanţii la lucrări au analizat, în lumina documentelor de partid, realizările şi preocupările actuale şi de perspectivă în domeniul valorificării critice a moştenirii culturale, precum şi unele neajunsuri manifestate în această direcţie şi au făcut numeroase propuneri pentru eliminarea acestora.

Supunînd dezbaterilor o arie largă de probleme, colocviul a contribuit la clarificarea implicaţiilor metodologice ale operei de valorificare, la orientarea şi conjugarea eforturilor specialiştilor în vederea cercetării multidisciplinare şi a abordării din diferite unghiuri de vedere a unei epoci, opere sau personalităţi, în vederea realizării unei unităţi dialectice între viziunea contemporană asupra concepţiei lucrărilor sau gînditorilor respectivi şi viziunea strict istorică.

Reunind un mare număr de specialişti care lucrează în diverse domenii ale artei şi culturii, colocviul a constituit un cadru favorabil schimbului deschis de opinii şi cunoaşterii experienţei pozitive, afirmării atitudinii politice faţă de fenomenele cultural-artistice ale trecutului. A fost subliniată, de asemenea, necesitatea intensificării cercetării istorico-filozofice şi istorico-literare a valorilor reale create de înaintaşi, în vederea permanentizării lor în spiritualitatea românească.

În încheierea lucrărilor colocviului a luat cuvîntul prof. univ. Miron Constantinescu.

Adunarea festivă a tineretului din Capitală

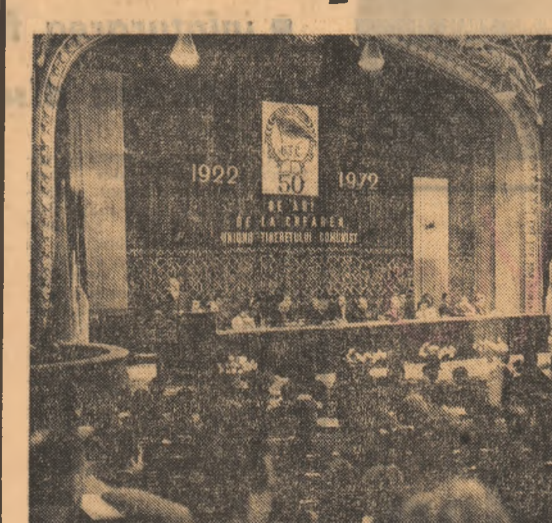

Ieri, a avut loc la Ateneul Român, în prezenţa tovarăşului Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P. C. R., prim secretar al comitetului municipal de partid, a tovarăşului Marţian Dan, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, a unor vechi militanţi ai mişcării de tineret din patria noastră, reprezentanţi ai organizaţiilor obşteşti şi ai conducerilor din întreprinderi, şcoli şi instituţii, al unui mare număr de utecişti, adunarea festivă a tineretului din Capitală prilejuită de aniversarea a 50 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist.

Deschizînd întrunirea, tovarăşul Dumitru Gheorghişan, prim secretar al comitetului municipal al U.T.C., a subliniat semnificaţia deosebită a jubileului. În acest context, a fost remarcată contribuţia adusă de tineretul bucureştean la înfăptuirea idealurilor de libertate şi democraţie, la dezvoltarea economică, socială şi politică a oraşului, a întregii ţări. În continuare a vorbit Gheorghe Bucur, muncitor la Uzinele „23 August". Aurora Pop, studentă la Universitate. Dan Gheciu, cadru didactic la Academia „Ştefan Gheorghiu" şi Mihai Ungheanu, scriitor. În cuvinte vibrante, ei au dat glas recunoştinţei pe care tineretul o poartă partidului, secretarului său general, tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU**, pentru grija permanentă cu care este înconjurat în îndeplinirea tuturor aspiraţiilor care îl animă.

În încheiere, tovarăşul Dumitru Popa a adresat tineretului Capitalei, o dată cu un cald salut din partea biroului comitetului municipal de partid, îndemnul de a se arăta şi pe viitor demni de tradiţiile revoluţionare, militante ale organizaţiei lor, preocupaţi în permanenţă de necesitatea întăririi rolului organizaţiilor U.T.C. în întreaga viaţă economică, politică, culturală a Bucureştiului, de a se afla totdeauna în primele rînduri ale bătăliei pentru edificarea societăţii socialiste multilateral dezvoltate, pentru întărirea conştiinţei politice a tinerilor.

În încheierea festivităţii, într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanţii la adunare au adoptat textul unei telegrame adresate C. C. al P.C.R., tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU**.

„Exprimîndu-ne adeziunea noastră deplină la politica ştiinţifică a partidului şi statului nostru, se spune în telegramă, **animaţi de un tonic spirit constructiv, pus în slujba progresului, afirmării demnităţii umane şi apărării adevărului, al ideilor nobile ale patriotismului socialist şi ale internaţionalismului, membrii organizaţiei U.T.C. din municipiul Bucureşti, folosesc acest prilej pentru a vă transmite, încă o dată, alături de sentimentele lor de aleasă preţuire, asigurarea că nu vor precupeţi nici un efort pentru înfăptuirea sarcinilor majore stabilite de cel de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român".**

TRAIAN GÎNJU

SPORT • SPORT • SPORT

„Un public cunoscător, generos, obiectiv, entuziast!"

● declară ANATOLI EGOROV, antrenorul echipei Poloniei

Astăzi, invitatul nostru pentru un interviu la... mantinelă, este sovieticul Anatoli Egorov, omul care se află la cîrma reprezentativei Poloniei, una dintre echipele favorite ale competiţiei, de trei sezoane.

— Care-i impresia generală despre competiţie?

— Aş începe cu organizarea şi aş vrea să spun că tot ce s-a făcut e fără cusur. Organizarea unei competiţii, în general, este o sarcină grea, dar românii s-au achitat bine de ea. Întrebarea vizează, după cîte-mi dau seama, şi calitatea hocheiului: pentru nivelul grupei B este un hochei bun. Sînt echipe mai puternice, ca S.U.A., R. D. Germane, Poloniei care se remarcă prin practicarea unui hochei de calitate şi altele care încearcă să se menţină în grupa B şi care, prin evoluţia lor în acest campionat, promit progrese serioase. Una dintre acestea este şi echipa României pe care o urmăresc şi în acest meci şi constat că arată bine. (n.a. se desfăşura repriza a doua a meciului România — R. D. Germană, cînd a existat un echilibru pe teren ilustrat şi de scorul reprizei: 2—2).

— Dar în meciul cu echipa Poloniei pe care o antrenaţi, n-a evoluat prea strălucit.

— Ea a jucat şi atunci bine, însă este o diferenţă de clasă, exprimată, cum spuneam ceva mai înainte, de existenţa a două grupe valorice aici la Bucureşti.

— Ce obiectiv v-aţi propus pentru competiţia de la Bucureşti?

— Este foarte greu de spus, din mai multe motive: dacă ne-am gîndi la locul întîi, ar fi un obiectiv greu de realizat avînd în vedere că echipa S.U.A. e foarte puternică. Apoi ultimul meci, cu echipa R. D. Germane, este la fel, foarte greu întrucît adversarii noştri au înaintea acestei partide două zile de odihnă, ceea ce contează enorm.

— Ce impresie v-au făcut spectatorii români?

— Înţeleg foarte bine hocheiul, participă cu însufleţire la joc. Publicul român, este fără îndoială, un public cunoscător, generos, obiectiv, entuziast.

— Cine credeţi că va promova şi cine va retrograda?

— O întrebare pe care ne-o punem, cred, toţi cei care am trecut pe la patinoarul „23 August" nu numai în perioada aceasta, ci cu luni de zile mai înainte. Aş vrea să-l văd şi să-l cunosc şi eu pe acela care ar putea răspunde exact la aceste întrebări înainte de consumarea tuturor partidelor. Pînă la ultimul meci e greu de spus, nimeni nu poate şti.

V. CĂBULEA

★

Programul următor: azi: Iugoslavia — Norvegia (orele 11,00); **România** — Japonia (orele 17,00); S.U.A. — Polonia (orele 19,30); mîine: Japonia — Iugoslavia (orele 11,00); **România** — S.U.A. (orele 17,00); Polonia — R. D. Germană (orele 19,30).

MERIDIAN

● CAMPIONATUL european de hochei pe gheaţă, rezervat echipelor de juniori, s-a încheiat la Lyss cu victoria selecţionatei Elveţiei, care în finală a întrecut cu scorul de 4—2 (1—1, 2—1, 1—0) formaţia Poloniei.

În partida pentru locurile 3—4, s-au întîlnit reprezentativele Iugoslaviei şi României. După un meci echilibrat, tinerii hocheişti iugoslavi au obţinut victoria la limită cu scorul de 5—4 (3—1, 0—1, 2—2).

● TURNEUL internaţional de tenis de la Monte Carlo a programat, vineri, sferturile de finală ale probei de simplu bărbaţi. Primul favorit al concursului, românul Ilie Năstase, s-a calificat în semifinale, învingîndu-l în 4 seturi: 6—3, 6—1, 4—6, 6—1 pe Szoke (Ungaria). Al doilea jucător român, Ion Ţiriac, a fost eliminat cu 8—6, 6—1, 4—6, 6—2 de către cehoslovacul Frantisek Pala. Alte rezultate: Hrebec (Cehoslovacia) — Baranyi (Ungaria) 6—2, 6—3, 6—2; Jovanovici (Iugoslavia) — Mignot (Belgia) 6—2, 7—5, 6—4.

În semifinalele probei de simplu femei, suedeza Bentzer a învins-o cu 6—2, 6—4 pe italianca Bassi, iar Helga Niessen (R.F.G.) a întrecut-o cu 6—3, 6—1 pe Roubin (Franţa).

● IERI s-au disputat partidele semifinale din cadrul turneului internaţional de rugbi F.I.R.A. '72, rezervat echipelor de juniori. Confirmînd evoluţia bună la această competiţie, selecţionata României a învins cu scorul de 27—3 (6—3) reprezentativa Cehoslovaciei. Tinerii rugbişti români vor întîlni în finală echipa Spaniei care a furnizat surpriza zilei întrecînd cu 17—15 formaţia Franţei. Finala va avea loc duminică la Roma.

● PESTE 100 000 de spectatori au urmărit competiţia automobilistică „Marele premiu de la Sao Paulo", contînd pentru campionatul mondial (formula I). Victoria a revenit sportivului argentinean Carlos Reutemann, care, concurînd pe o maşină „Brabham", a parcurs 285 km în 1h 37' 16" 24/100, realizînd o medie orară de 181,679 km. Pe locurile următoare s-au clasat Ronnie Petersson (Suedia) pe „March" — 1h 38' 43", Wilson Fittipaldi (Brazilia) pe „Brabham" — 1h 38' 19", Helmuth Marko (Austria) pe „BRM" etc.

Marele favorit al cursei, brazilianul Emerson Fittipaldi, a abandonat din cauza unor defecţiuni mecanice.

Concursul PRONOSPORT NR. 14 din 2 aprilie 1972

Dinamo-Rapid	X
A.S.A. Tg. M.-U.T. Arad	X,2
S.C. Bacău-Petrolul	1
C.F.R. Cluj-F.C. Argeş	1
Steagul roşu-Farul	1
Crişul-„U" Cluj	1,X
Poli. Iaşi-„U" Craiova	1
Atalanta-Verona	1
Cagliari-Internazionale	1,X,2
Catanzaro-Torino	2
Lanerossi-Fiorentina	X,2
Milan-Bologna	1
Roma-Napoli	1,X

SPORT DE MASĂ

Argumente în favoarea exerciţiilor fizice în căminele studenţeşti

Consemnăm, mai jos, o iniţiativă lăudabilă întîlnită în căminele studenţilor Universităţii bucureştene. Despre ce este vorba?

Catedra de educaţie fizică a Universităţii Bucureşti, în colaborare cu Asociaţia studenţilor, a luat un complex de măsuri menit să ducă la îmbunătăţirea practicării exerciţiilor fizice de către studenţii căminişti. În acest scop fiecare complex studenţesc a fost încadrat cu un număr corespunzător de cadre didactice de specialitate, cărora le revine sarcina să îndrume şi să conducă această activitate.

De asemenea, pe lîngă materialele sportive deja existente la fiecare complex au mai fost repartizate: corzi elastice, gantere şi extensoare.

Pentru ca studenţii să aibă un ghid în executarea exerciţiilor, camerele au fost înzestrate cu planşe cuprinzînd complexe de exerciţii. Iar cadrele didactice, în cadrul orelor de educaţie fizică, indică studenţilor anumite exerciţii pe care să le practice la cămin, în mod individual.

În momentul de faţă, un colectiv de cadre didactice elaborează o serie de complexe de exerciţii, care urmează să fie popularizate dimineaţa la staţia de amplificare a căminelor.

Tot pentru a stimula şi impulsiona atragerea studenţilor căminişti la practicarea exerciţiului fizic, a fost organizată o primă competiţie şi anume aceea de fotbal dotată cu Cupa Semicentenarului U.T.C., competiţie care s-a bucurat de o largă participare, principala ei caracteristică fiind aceea că s-a desfăşurat tocmai pe terenurile amenajate pe lîngă căminele studenţeşti.

Toate aceste acţiuni cărora le vor urma, fireşte, şi altele, au găsit un larg ecou în rîndurile studenţilor, constituind o bună propagandă pentru practicarea zilnică a exerciţiilor fizice, pentru menţinerea şi întărirea sănătăţii, pentru formarea unor deprinderi utile activităţii prezente, dar şi a celei viitoare, a tineretului nostru studios. O iniţiativă simplă şi eficientă, care atestă preocuparea catedrei de specialitate pentru dezvoltarea sportului de masă, pentru atragerea şi în această sferă de activităţi a tuturor studenţilor.

Asist. univ. T. PETRESCU

Patru decenii de la apariţia ziarului „Lupta C.F.R."

Se împlinesc patru decenii de la apariţia primului număr al ziarului „Lupta C. F. R." — organ de presă care a oglindit întotdeauna cu realism şi curaj, în coloanele sale, problemele politice şi social-economice ale unuia dintre cele mai puternice detaşamente ale clasei muncitoare din ţara noastră: feroviarii. Atît ca problematică, cît şi prin contribuţia adusă la dezvoltarea mişcării muncitoreşti din România, la mobilizarea ceferiştilor în vederea înfăptuirii măreţelor obiective trasate de partid privind edificarea socialismului în patria noastră, ziarul „Lupta C.F.R." s-a afirmat ca o publicaţie prestigioasă, cu un profund caracter militant.

„Lupta C.F.R." s-a născut în condiţiile avîntului revoluţionar de la începutul celui de-al IV-lea deceniu, cînd partidul comunist militînd pentru înfăptuirea revendicărilor economice şi politice vitale ale clasei muncitoare polariza în jurul său principalele detaşamente ale proletariatului — ceferiştii, petroliştii, minierii, mase largi de oameni ai muncii. Organ de presă al Comitetului Central de acţiune ales de Conferinţa pe ţară a muncitorilor ceferişti, ţinută conspirativ la 20 martie 1932 — „Lupta C. F. R." a militat deschis în sprijinul revendicărilor imediate ale ceferiştilor: mărirea salariilor, reducerea zilei de muncă, ajutorarea şomerilor de către guvern şi Direcţia generală C.F.R., încetarea concedierilor şi reprimirea celor concediaţi. De asemenea, ziarul chema la luptă pentru îndeplinirea cerinţelor politice formulate la Conferinţa pe ţară a muncitorilor ceferişti.

În noile condiţii politice create de victoria revoluţiei socialiste, paginile ziarului „Lupta C.F.R." au devenit o tribună a experienţei înaintate, un cadru de dezbatere a celor mai importante probleme politice, economice, sociale şi culturale. Ziarul îşi aduce o însemnată contribuţie la generalizarea principiilor comuniste de muncă şi de viaţă în rîndurile ceferiştilor, la mobilizarea tuturor lucrătorilor din transporturi, în vederea îndeplinirii importantelor sarcini ce le revin în ansamblul economiei noastre naţionale, la formarea, în cadrul acestui puternic detaşament al clasei noastre muncitoare, a unor tineri devotaţi patriei socialiste şi partidului comunist. În actualul climat de intensificare a preocupărilor partidului privind educaţia socialistă a întregului nostru popor, „Lupta C.F.R." depune noi strădanii pentru a promova în rîndurile cititorilor săi, vîrstnici şi tineri, principiile filozofiei materialist-dialectice.

Cu prilejul jubileului, colectivul „Scînteii tineretului" adresează calde felicitări tuturor redactorilor şi colaboratorilor ziarului „Lupta C.F.R." urîndu-le noi şi importante succese.

„SCÎNTEIA TINERETULUI"

VREMEA

PROGNOZĂ PENTRU LUNA APRILIE

Potrivit prognozei Institutului de meteorologie, pentru primele zile ale lunii aprilie (1—5) nu sînt de aşteptat modificări esenţiale în evoluţia vremii, comparativ cu ultima perioadă a lunii martie. În decadele a II-a şi a III-a se aşteaptă ca evoluţia factorilor meteorologici să fie mai apropiată de limitele normale. Vor cădea precipitaţii moderate, totalul lor lunar oscilînd, în zonele agricole, între 30—50 litri/mp. Cantităţile respective vor ameliora starea de umiditate a solului în unele zone, fără a compensa însă în întregime deficitul semnalat în zona sistemului radicular al plantelor, astfel că măsurile de conservare a apei trebuie aplicate, în continuare, cu rigurozitate.

În cursul lunii aprilie, se vor semnala, periodic, intensificări de vînt care vor amplifica procesul de evaporare a apei din sol. De aceea se impun măsuri adecvate pentru asigurarea contactului între seminţe şi stratul umed de sol.

Temperatura medie lunară va oscila în zonele agricole între 8—12 grade, valorile cele mai ridicate fiind de aşteptat în sudul şi vestul ţării. La amiază, temperaturile vor oscila frecvent între 15—23 grade, în sudul şi vestul ţării, şi între 12—18 grade în rest.

În legătură cu folosirea cît mai eficientă a apei din sol, trebuie reţinut faptul că în unele zone, ca partea de est a Munteniei şi mai ales judeţele: Buzău, Prahova şi parţial Ilfov, Ialomiţa şi Brăila, se întîlnesc frecvent terenuri unde apa freatică se află la adîncimi mai mici de 3 m, contribuind astfel substanţial la aprovizionarea sistemului radicular. Aceste terenuri trebuie identificate de către specialişti, deoarece necesită un sistem agrotehnic diferenţiat faţă de terenurile limitrofe cu conţinut mai slab de umiditate.

În condiţiile caracteristice acestei primăveri, avansul în vegetaţie faţă de limitele normale la arbori şi pomi, se va menţine şi în luna aprilie. Astfel, în vestul ţării merii vor înflori, în masă, cu aproximativ 20—22 de zile mai devreme (1—5 aprilie — faţă de 21—27 aprilie), iar în sud cu 10—12 zile mai devreme (14—18 aprilie) faţă de 25—29 aprilie). În Moldova şi în zonele submontane, avansul vegetaţiei va fi mai mic.

În condiţiile termice specifice acestei primăveri este indicat ca la alegerea epocii optime de însămînţare a culturilor prăşitoare să se ţină seama atît de temperatura care se înregistrează în adîncime, la semănat, cît şi de temperatura straturilor profunde a'e solului care dau mai multă certitudine asupra stabilităţii termice în patul germinativ.

TURISM

ITINERARE ÎN 1972

La Agenţia „Bucureşti" a B. T. T. au început înscrierile pentru toate excursiile externe oferite în acest an tinerilor din Capitală. În programul pe 1972 al agenţiei sînt prevăzute itinerare în: **Anglia** (1—15 august; 22 august—5 septembrie), **Austria** (12—22 septembrie; 15—20 septembrie), **Algeria** (10—31 august), **Belgia** (15—29 august), **Belgia—Olanda** (22 august — 5 septembrie), **R. P. Bulgaria** (permanent, cu trasee în 5 variante, de 1, 2, 3 sau 4 zile), **R. S. Cehoslovacă** (16—25 iunie; 17—24 iulie; 9—16 august; 10—19 septembrie), **Danemarca — Suedia — Norvegia — R. D. Germană** (17 august—4 septembrie), **Danemarca — Suedia — R. D. Germană** (7—24 septembrie), **Elveţia** (5—17 septembrie), **Finlanda — U.R.S.S.** (8—20 septembrie), **Franţa — Belgia** (8—20 august), **Franţa** (18 iulie—1 august; 15—29 august), **Franţa — Maroc** (1—22 august), **R. D. Germană** (29 iulie — 9 august; 7—18 august; 8—19 septembrie; 9—20 octombrie), **R. F. a Germaniei** (18 august — 2 septembrie), **Italia** (3—24 august), **Japonia** (2—29 august), **R. S. F. Iugoslavia** (21—30 iunie; 24 august — 2 septembrie; 5—14 septembrie; excursii de 3 zile în lunile mai, iunie, octombrie, noiembrie şi decembrie), **R. P. Polonă** (1—8 iulie; 7—19 august; 21—28 august), **Turcia — Liban** (14—28 august), **Tunisia—Italia** (3—24 august), **U.R.S.S.** (4—17 august; 9—19 august; 18—30 august; 6—16 septembrie), **R. P. Ungară** (8—12 mai; 20—24 august; 21—25 august; 6—10 septembrie; 12—19 septembrie; 13—17 octombrie; 21—25 decembrie).

Relaţii suplimentare se pot obţine de la cercurile şi comisiile de turism din organizaţiile U.T.C., de la comitetele U.T.C. de sector, precum şi la sediul Agenţiei, în strada Cosmonauţilor nr. 21, Sectorul I. Agenţia este deschisă zilnic, luni şi vineri între orele 14—19, marţi, miercuri şi joi între orele 10—13 şi de la ora 14 la 16 şi 30 de minute, iar sîmbăta de la ora 10 la 13.

I. T.

ŞCOLARE

OASPEŢI ÎN SATELE JUDEŢULUI

Elevii, conştienţi de menirea lor de după absolvire, au chibzuit asupra modului în care ar putea cunoaşte mai profund, dincolo de ora de dirigenţie, realitatea concretă în care urmează să-şi exercite profesiunea. Aşa s-a născut ideea unor vizite organizate în satele judeţului; ale judeţului Ilfov, în care vor fi repartizaţi cei mai mulţi din absolvenţii şcolii noastre. Faptul a cunoscut o emulaţie deosebită. Au fost îmbunătăţite programele artistice prin coruri, recitaluri, montaje, inspirate din viaţa şi lupta poporului, a partidului, din activitatea tineretului. Mai multe clase şi-au alcătuit, astfel, un amplu program intitulat „Omagiu patriei şi partidului". Duminică de duminică, elevii acestor clase se află pe diverse itinerarii ale judeţului. Cei din anul III—C au fost în ultimul timp oaspeţii cooperatorilor din Dala, Stoeneşti şi Mihăileşti. Anul II—B a poposit recent în comuna Frumuşani. Alte clase intră zilele acestea în „competiţie". Pentru următoarele vizite am alcătuit şi expoziţii de pictură, inspirate din viaţa şi activitatea Uniunii Tineretului Comunist, pe care le vom prezenta sătenilor.

Ceea ce aş vrea să subliniez în finalul acestor rînduri este ecoul deosebit pe care l-au stîrnit vizitele noastre în comunele judeţului. Sînt locuri în care încă n-am ajuns, dar care au aflat despre iniţiativa noastră şi ne-au trimis, în consecinţă, invitaţii. Astfel, sîntem aşteptaţi în aceste zile de cooperatorii din Moara Vlăsiei, Alexeni, Călugăreni. Sînt semne, acestea, că dialogul iniţiat de noi este fructuos de ambele părţi.

Prof. MATEI SICHITIU
îndrumător U.T.C. al Liceului pedagogic din Bucureşti

5 MINUTE CU...

IONELA PRODAN DESPRE „FLOAREA DIN GRĂDINĂ"

„Steaua fără nume", populara emisiune-concurs a Televiziunii, a programat recent o întîlnire inedită cu publicul bucureştean **în studioul de concerte al Radioteleviziunii din str. Nuferilor 62—64.**

Spectacolul, căci a fost un veritabil spectacol, a cuprins două „reprize" distincte: o primă parte rezervată muzicii populare şi o alta, de muzică uşoară „Floarea din grădină", căci acesta este numele concursului de muzică populară al „Stelei", a adus în scena studioului de concerte RTV o singură concurentă, aflată în etapa a III-a tînăra solistă **IONELA PRODAN.**

— Să vorbim despre emoţii...

— Sinceră să fiu m-a emoţionat teribil de mult gîndul că am avut de convins — în afara juriului oficial — publicul, ale cărui note au contat în „examen". Nu este un lucru tocmai uşor...

— Da, dar publicul vă cunoaşte, vă apreciază şi vă aşteptat, la rîndul lui, cu emoţie. De cînd cîntaţi muzică populară?

— Am îndrăgit, încă de la vîrsta şcolii, melosul popular al locurilor natale — Dăbuleni din Oltenia de la Dunăre (să

divulgăm un secret: tînăra solistă are 25 de ani). Faptul că nici un alt interpret nu a cîntat minunatele melodii ale acestor locuri m-a făcut să perseverez şi să înregistrez succese.

Fără să ne fi amintit din nou aceste succese, ne face plăcere să transcriem cîte ceva din cartea de vizită a solistei: laureată a festivalului de folclor „Maria Tănase" unde a fost distinsă cu premiul Uniunii Compozitorilor, laureată a festivalului studenţesc, prestigioase turnee în străinătate cu ansamblul „Doina", imprimări autentice la radio. Se află la al doilea disc.

— Judecînd după notele maxime obţinute în precedentele etape ale concursului (150 şi, respectiv, 149 de puncte) ne-am bucurat că „ştacheta" a fost menţinută tot la cote înalte şi acum, la al treilea hop...

— Să nu uitaţi de public şi de cele 45 de minute în care a trebuit să-l conving...

— Care au fost punctele „tari" ale acestor 45 de minute?

— Vă spun doar trei: „În pădure, la zăval", „Spune neicultă, spune" şi balada „Haiduc Codreanu".

— De cînd v-aţi pregătit pentru etapa finală?

— De aproape un an. Şi să mai fac o confidenţă: am fost ajutată mult de Radioteleviziune şi de Institutul de folclor — culegînd o parte din melodiile autentice ale repertoriului meu. Tot ca o pregătire apreciez şi confruntările cu public pe care le-am susţinut pe scenele de la „Dalles" şi Clubul tineretului din sectorul IV, ocazionate de manifestările culturale dedicate Semicentenarului U.T.C.

— Mult succes pe mai departe, mai ales acum cînd aţi devenit... o stea cu nume!

VIOREL RABA

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

PENTRU CA SĂ IUBESC: rulează la Patria (orele 10; 12,30; 16; 18,30; 21), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

TATĂ CU DE-A SILA: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

INTRAREA LIBERĂ LA OFICIUL STĂRII CIVILE: rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

MARY POPPINS: rulează la Scala (orele 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30), Festival (orele 9,30; 13; 16,30; 19,30).

PĂDUREA PIERDUTĂ: rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

ADIO, DOMNULE CHIPS: rulează la Capitol (orele 10; 12,45; 16,30; 20), Favorit (orele 9,30; 13; 16,15; 19,30).

PUTEREA ŞI ADEVĂRUL: rulează la Drumul Sării (orele 16; 19,30), Giuleşti (orele 15,30; 19).

FERICIT CEL CARE CA ULISE...: rulează la Bucureşti (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21)

ATUNCI I-AM CONDAMNAT PE TOŢI LA MOARTE: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30 — la ora 10 Program pentru copii), Pacea (orele 15,45; 18; 20).

INCIDENTUL: rulează la Luceafărul (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

CURAJOŞII: rulează la Moşilor (orele 15,30; 17,45; 20).

STEAUA SUDULUI: rulează la Griviţa (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30)

NU-MI PLACE ZIUA DE LUNI: rulează la Flacăra (orele 15,30; 17,45; 20), Progresul (orele 16; 18; 20).

MICUL SCĂLDĂTOR: rulează la Bucegi (orele 15,45; 18; 20,15), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

TORENTUL DE FIER: rulează la Vitan (orele 15,30; 17,45; 20).

SACCO ŞI VANZETTI: rulează la Mioriţa (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20)

PE POTECA NEŢĂRMURITEI IUBIRI: rulează la Timpuri Noi (orele 9—18,30 în continuare — orele 20,15 — Program de filme documentare).

OLESIA: rulează la Buzeşti (orele 15,30; 18; 20,15).

AVENTURI ÎN ONTARIO: rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

HELLO, DOLLY!: rulează la Unirea (orele 15,30; 19).

DOUĂSPREZECE SCAUNE: rulează la Rahova (orele 15,30; 19).

OSCEOLA: rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,15)

B.D. LA MUNTE ŞI LA MARE: rulează la Cringaşi (orele 15,30; 18; 20,15).

MIRII ANULUI II: rulează la Viitorul (orele 16; 18; 20), Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

LOVE STORY: rulează la Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30).

LOCOTENENTUL BULLIT: rulează la Arta (orele 15,30; 18; 20,30).

COPACII MOR ÎN PICIOARE: rulează la Laromet (orele 15,30; 17,30; 19,30).

ARTICOLUL 420: rulează la Ferentari (orele 10; 15,30; 19).

ULTIMUL RĂZBOINIC: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

JURNALUL ANNEI FRANK (orele 9,30; 12; 14,30), MATA HARY (orele 17; 21), LOCOTENENTUL KIJE (ora 19), rulează la Cinemateca „Union".

teatre

SÎMBĂTĂ, 1 APRILIE 1972

Opera Română: FIDELIO — ora 19,30; Teatrul de Operetă: SECRETUL LUI MARCO POLO — ora 19,30; Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): REGELE LEAR — ora 20; (Sala Studio): SĂ NU-ŢI FACI PRĂVĂLIE CU SCARĂ — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): O SCRISOARE PIERDUTĂ — ora 15; PLAY STRINDBERG — ora 20; (Sala Studio) SPECTACOL DE POEZIE ŞI MUZICĂ — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru): ADIO CHARLIE — ora 19,30; (Sala Studio): SORA CEA MARE — ora 20; Teatrul Giuleşti: ...ESCU — ora 19,30; Teatrul Mic: PISICA SĂLBATICĂ — ora 19,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): BIMBIRICĂ — ora 19,30; (Sala Victoria): ŞI FEMEILE JOACĂ FOTBAL — ora 19,30; Studioul „Casandra" al I.A.T.C.: CÎNTICELE COMICE; TREI CRAI DE LA RĂSĂRIT — ora 20; Teatrul Evreiesc: BARASEUM '72 — ora 19,30; Teatrul Ţăndărică (Sala Victoria): NINIGRA ŞI ALIGRU — ora 17; NOCTURN VI — ora 21,30; (Sala Academiei): RĂI ŞI NĂTĂRĂI — ora 17; Teatrul „Ion Vasilescu": FETELE DIDINEI — ora 19,30; Circul Globus: PLANETELE RÎD SUB CUPOLĂ — orele 16 şi 19,30; Teatrul „Ion Creangă": CARAGIALE, O SOACRĂ ŞI... ALŢII — ora 9,30.

DUMINICĂ, 2 APRILIE 1972

Opera Română: TRAVIATA — ora 11; PRIMĂVARA (premieră) — ora 19,30; Teatrul de Operetă: CONTESA MARITZA — ora 10,30; ANII ÎMPLINIRILOR — ora 15; VÎNT DE LIBERTATE — ora 19,30; Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): TACHE, IANKE ŞI CADÎR — ora 10,30; SĂPTĂMÎNA PATIMILOR — ora 15,30; O SCRISOARE PIERDUTĂ — ora 20; (Sala Studio): JOCUL DE-A VACANŢA — ora 10,30; SĂ NU-ŢI FACI PRĂVĂLIE CU SCARĂ — ora 15,30; MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 20; Teatrul de Comedie: INTERESUL GENERAL — ora 15; CHER ANTOINE — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): O SCRISOARE PIERDUTĂ — ora 10; COLOANA INFINITĂ — ora 15; ZIARIŞTII — ora 20; (Sala Studio): VICARUL — ora 10; MINCINOSUL — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru): BUNĂ SEARA, DOMNULE WILDE — ora 10; OMUL CARE... — ora 15,30; ŞI EU AM FOST ÎN ARCADIA — ora 19,30; (Sala Studio): GAIŢELE — ora 16; VINOVATUL (premieră) — ora 20; Teatrul Giuleşti: MĂSURĂ PENTRU MĂSURĂ — ora 19,30; COMEDIE CU OLTENI — ora 10; Teatrul Mic: VICLENIILE LUI SCAPIN — ora 10,30; ZADARNICE JOCURI DE IUBIRE — ora 19,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): BIMBIRICĂ — ora 19,30; (Sala Victoria): ŞI FEMEILE JOACĂ FOTBAL — ora 19,30; Studioul „Casandra" al I.A.T.C.: SÎNZIANA ŞI PEPELEA — ora 20; Teatrul Evreiesc: PE PLACUL TUTUROR — ora 11; CONSTRUCTORUL SOLNESS — ora 19,30; Teatrul Ţăndărică (Sala Victoria): ELEFĂNŢELUL CURIOS — ora 11; (Sala Academiei): RĂI ŞI NĂTĂRĂI — ora 11; Teatrul „Ion Vasilescu": CÎNTECELE FANTOŞEI — orele 10 şi 19,30; Circul Globus: PLANETELE RÎD SUB CUPOLĂ — orele 10; 16 şi 19,30

tv

SÎMBĂTĂ, 1 APRILIE 1972

PROGRAMUL I

9.00 Deschiderea emisiunii. Telex. 9,05 Biblioteca pentru toţi — Vasile Alecsandri (II). 9,25 Film documentar. 9,40 De vorbă cu gospodinele. 9,55 Tele-enciclopedia. 10,40 Revista literară TV. 11.25 Emisiune de divertisment. Recital Karina. 11,45 Cunoaşteţi legile? 12,00 Telejurnal. 16,30 Deschiderea emisiunii de după amiază. Emisiune în limba germană. 18,15 Ritm, tinereţe, dans. 19,10 Tragerea de amortizare ADAS. 19,20 1001 de seri. Fabule de La Fontaine — „Iepurele şi broasca ţestoasă". 19,30 Telejurnal. 20,15 Tele-enciclopedia. 21,00 Film serial: „Invadatorii". 21,50 Emisiune de divertisment. 23,00 Telejurnal. 23,15 Campionatul mondial de hochei pe gheaţă — grupa B: România — Japonia (reprizele a II-a şi a III-a).

PROGRAMUL II

16,30 Cîntece şi jocuri populare în interpretarea ansamblului „Balada" al sectorului 6 Bucureşti. Dirijor Traian Tîrcolea. 17,00 Reportaj bucureştean. 17,20 Film artistic: „Despre altceva" — producţie a studiourilor cinematografice cehoslovace. 18,50 Agenda. 19,00 Pagini muzicale de mare popularitate.

DUMINICĂ, 2 APRILIE 1972

PROGRAMUL I

8,15 Gimnastica pentru toţi. 8,30 Cravatele roşii. 10,00 Viaţa satului. 11,10 Să înţelegem muzica — ciclu de educaţie muzicală. 12,00 De strajă patriei. 12,30 Emisiune în limba maghiară. 14,00 Telesport. Baschet masculin: Dinamo — Steaua (repriza a II); transmisiune din Sala Sporturilor Floreasca. 14,30—17,00 Fotbal: Steaua — Jiul Petroşani — repriza a II-a; Dinamo — Rapid (transmisiuni directe de la Stadionul „23 August"). 17,00 Cîntare patriei — concurs coral interjudeţean. 18,15 Campionatul mondial de hochei pe gheaţă — grupa B: România — S.U.A. (transmisiune directă de la patinoarul „23 August") 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Reportajul săptămînii. Poarta primăverii. 20,20 Retrospectivă Walt Disney. 21,10 Cine a pierdut o umbrelă? — varietăţi. 22,50 Telejurnal.

PROGRAMUL II

12,30 Promenada duminicală. 15,00 Închiderea emisiunii de prînz. 20,00 Concert susţinut de orchestra „Camerata" a Conservatorului „Ciprian Porumbescu". 20,50 Agenda. 21,00 Săptămîna culturală bucureşteană. 21,15 Seară de romanţe. 21,30 Din lumea ştiinţei. 21,50 Film serial Invadatorii (reluare).

Vizita președintelui NICOLAE CEAUȘESCU în Republica Democratică Sudan

TOASTURILE ROSTITE LA DINEUL OFERIT DE PREȘEDINTELE SUDANULUI *)

Toastul președintelui Gaafar Mohammed Numeiry

Excelență,
Domnule Nicolae Ceaușescu, președinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România,
Doamnă Ceaușescu,
Dragi prieteni din Republica Socialistă România,
Doamnelor și domnilor,

Permiteți-mi, domnule președinte să vă adresez bun venit dumneavoastră, soției dumneavoastră și membrilor delegației din Republica Socialistă România, oaspeții noștri dragi sosiți pe pămîntul Sudanului, între masele populare care vă primesc astăzi în mod frățesc și cinstesc în persoanele dumneavoastră poporul prieten al Republicii Socialiste România, de care ne leagă relații de prietenie ce se consolidează în multiple domenii.

Mulțumindu-vă, Excelență, pentru că ați răspuns invitației noastre frățești de a vizita Republica Democratică Sudan, vă asigur de prețuirea poporului nostru pentru bunele dumneavoastră simțăminte de a întări legăturile de prietenie fundamentate pe baze puternice de respect deplin al suveranității naționale și avantajului reciproc, în lumina principiilor trainice care guvernează relațiile dintre popoare.

Remarc cu multă satisfacție, Excelență, dezvoltarea unor bune relații între cele două țări și popoare ale noastre, contribuția dumneavoastră personală pentru consolidarea și întărirea lor.

Perioada care a urmat după reluarea relațiilor diplomatice dintre țările noastre a cunoscut o cooperare fructuoasă în numeroase domenii vitale, dovedind încrederea poporului dumneavoastră în întărirea acestei solidarități, care slujește cauza popoarelor.

Poporul Sudanului, prețuind toate acestea, nu va precupeți nici un efort pentru întărirea cooperării cu țara dumneavoastră măreață și cu poporul român prieten, pentru a atinge țelurile sale, fiind fidel legăturilor noastre puternice de simpatie.

Domnule președinte,

Am urmărit și apreciat mult ceea ce ați întreprins pe linia solidarității cu popoarele militante ale Africii, preocupîndu-vă de problemele de eliberare națională și dezvoltare, consolidînd legăturile de prietenie cu acestea, pentru atingerea țelurilor comune.

Actuala dumneavoastră vizită în multe state ale Africii prietene a confirmat această semnificație, contribuind la relații mai strînse cu bravele ei popoare, care luptă pentru libertate, edificare și progres, pe calea obiectivelor majore definite de Carta Organizației Unității Africane.

Credința noastră în țelurile Organizației Unității Africane și Carta ei ne îndeamnă, domnule presedinte, să intensificăm contactele noastre cu popoarele lumii, care au aceleași idealuri de a acționa pentru salvgardarea dreptului, justiției și păcii. De aceea, ne-am conformat întocmai țelurilor și rezoluțiilor Organizației Națiunilor Unite. Atasamentul nostru față de necesitatea aplicării rezoluțiilor Organizației mondiale izvorăște din faptul că acționăm pentru consolidarea păcii, înțelegerii și justiției, frății între popoare, înfierînd imperialismul și planurile sale agresive împotriva libertății popoarelor, a progresului politic și social al acestora.

Îmi este plăcut, excelență, să constat faptul că țările noastre susțin țelurile amintite, ca mijloc de apropiere între popoare și de înfăptuire a dreptății în spiritul păcii.

Republica Socialistă România prietenă a adoptat o poziție de susținere a rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967 și a rezoluției Adunării Generale din decembrie 1971, privind problema Orientului Apropiat și retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate, sprijinind dreptul arab și lupta sacră a poporului palestinian pentru redobîndirea drepturilor sale legitime.

Revoluția arabă eroică a dat mulți martiri în lupta sa aspră împotriva dușmanului feroce sprijinit de către imperialismul mondial și de sionism, care uneltesc împotriva poporului arab, a teritoriilor și cuceririlor revoluționare pe care acest popor le-a înfăptuit cu sînge și jertfe.

Poporul Sudanului, fidel îndatoririi sale de luptă, condamnă tendințele expansioniste ale Israelului ale cărui uneltiri se întilnesc cu cele din sudul continentului african, cu scopul de a submina unitatea popoarelor și poporul sudanez folosește toată energia sa pentru a sprijini nelimitat și cauza revoluției arabe, lupta sa sacră, marile bătălii de eliberare.

Lupta hotărîtă a popoarelor noastre împotriva forțelor violenței și a discriminării raslale se unește cu lupta eroică pe care o duc popoarele din Indochina și cele ale Americii Latine, care obțin victorii minunate, confirmînd că ziua triumfului lor deplin, a sfîrșitului tiraniei, reprimării sălbatice și al uneltirilor imperialiste este aproape.

Poporul Sudanului, hotărît să lupte împotriva imperialismului, să-și consolideze independența națională și să înfăptuiască progresul social, pentru întărirea păcii, ca obiectiv al năzuințelor sale, nu precupețește nici un efort pentru întărirea luptei popoarelor, în vederea atingerii țelurilor sale nobile.

Poporul sudanez, crezînd în libertatea popoarelor, în suveranitatea lor deplină asupra teritoriilor lor, în dreptul la independență națională, respinge și condamnă încercările de amestec în treburile interne ale altor state, de frustrare a libertății popoarelor și de uzurpare a drepturilor lor legitime, acțiuni de intervenție imperialistă, care nu resnectă normele internationale. Afirmînd acest principiu constant, noi îl aplicăm în toate domeniile relațiilor noastre internaționale.

Excelență,

Pornind de la această înțelegere constantă, și pe aceste baze solide, consolidăm relațiile de prietenie între popoarele noastre și întărim lupta comună și solidaritatea strînsă la toate nivelurile și în domenii diferite: aceste relații își lărgesc sfera în urma contactelor și întîlnirilor frățești, a acțiunii comune care asigură poporului nostru posibilitatea de a întări cooperarea cu statele prietene și popoarele acestora, care sînt alături de noi, umăr la umăr, în înfăptuirea țelurilor noastre de edificare, progres și bunăstare.

Excelență,

Reîntăresc mulțumirile mele și prețuirea mea profundă pentru dumneavoastră, personal, și soția dumneavoastră, pentru prietenii dragi din țara dumneavoastră prietenă, sperînd ca întîlnirea dumneavoastră cu masele poporului nostru să vă dea un bun prilej de a cunoaște simpatia și prețuirea pe care poporul sudanez le nutrește față de dumneavoastră, preocupările și eforturile sale pe calea unității naționale, a înfăptuirii progresului social și sporirii bunăstării sale.

Bine ați venit!

Toastul președintelui Nicolae Ceaușescu

Excelență,
Domnule președinte al Republicii Democratice Sudan,
Doamnă Numeiry,
Dragi prieteni sudanezi,

Aș dori ca în numele meu, al tovarășei mele și al tovarășilor din delegație, să vă mulțumesc pentru invitația de a vizita străvechea și frumoasa dumneavoastră țară. De asemenea, țin să vă mulțumesc pentru primirea cordială pe care ne-ați făcut-o și pentru salutul adresat României și poporului său. Doresc să folosesc acest prilej pentru a vă adresa dumneavoastră, soției și colaboratorilor dumneavoastră, un salut călduros: totodată, aș dori să adresez poporului prieten sudanez salutul meu cordial și al poporului român.

Relațiile dintre România și Sudan au cunoscut o dezvoltare de mulți ani. De altfel, încă în secolul trecut, cetățeni români au vizitat Sudanul și au contribuit la cunoașterea de către poporul nostru a istoriei străvechi a țării dumneavoastră.

Au intervenit și unele împrejurări care au făcut ca relațiile noastre să stagneze la un moment dat. Dar doresc să exprim satisfacția mea că aceste momente au fost depășite și că relațiile dintre România și Sudan au pornit pe un drum normal.

Vizita pe care o facem în țara dumneavoastră constituie o dovadă a faptului că țările noastre au ajuns la concluzia că interesele lor reciproce sînt de a colabora cît mai larg în toate domeniile de activitate. Sper că în cursul acestei vizite, al convorbirilor pe care le vom avea, domnule președinte, vom putea să trasăm noi căi pentru dezvoltarea cooperării dintre popoarele noastre, să întărim colaborarea corespunzător atît intereselor României, cît și ale Sudanului, precum și cauzei generale a prieteniei și cooperării dintre popoare. Doresc să vă asigur că am venit în Sudan cu dorința de a pune bazele unei colaborări largi — în domeniile industriei, agriculturii, științei, culturii — și sper că, la încheierea vizitei, vom putea constata că am ajuns la acorduri bune în multe domenii de activitate.

Aș dori să mă refer la cîteva aspecte ale preocupărilor de astăzi ale poporului român pe drumul construirii orînduirii noi, socialiste. România a cunoscut ea însăși, vreme îndelungată, jugul asupririi străine, a dus lupte îndelungate pentru eliberarea sa națională și socială. O dată cu trecerea la făurirea societății socialiste s-au creat condițiile pentru realizarea unei depline independențe, pentru asigurarea dreptului poporului român de a-și hotărî destinele așa cum dorește el. În istorie, 27 de ani reprezintă, desigur, foarte puțin. Totuși, în această perioadă scurtă, poporul român a parcurs o întreagă etapă istorică — de la regimul de asuprire al claselor burghezo-moșierești, la orînduirea în care poporul este stăpîn deplin al tuturor bogățiilor naționale și își făurește o viață nouă.

Am pus de la început — și punem și acum — în centrul dezvoltării României industrializarea, ca bază a independenței și suveranității naționale. În cei 27 de ani, industria românească a crescut de 19 ori.

Am acordat, și acordăm, în același timp o atenție deosebită agriculturii. Înainte de eliberare, în agricultură lucrau 5 000 de tractoare, iar astăzi avem 100 000. La acestea se adaugă toate mașinile necesare lucrării în bune condițiuni a pămîntului. Desigur că pe această bază, precum și ca urmare a cooperativizării în întregime a agriculturii, putem să asigurăm o producție sporită agro-alimentară, satisfăcînd pe deplin cerințele întregului nostru popor.

Pornind la făurirea societății socialiste, am pus un accent deosebit pe dezvoltarea învățămîntului, științei, culturii, factori hotărîtori pentru formarea cadrelor necesare tuturor sectoarelor de activitate, pentru a asigura progresul general al României.

Ca urmare a acestor realizări, a crescut nivelul de trai al întregului nostru popor. De altfel, trebuie să menționez că tot ceea ce facem în România este destinat să satisfacă cerințele de bunăstare și fericire ale tuturor celor ce muncesc. În aceasta constă însăși esența socialismului, care pune în centrul preocupărilor sale omul.

În același timp, ne preocupăm de a crea cele mai bune condiții pentru participarea activă a întregului nostru popor la conducerea societății. Și, tocmai datorită acestor realizări și a strînsei conlucrări între partid, guvern și masele largi populare, politica noastră internă și externă este sprijinită în mod unanim de întregul popor.

Este de înțeles că, preocupîndu-se de a-și făuri o nouă orînduire, poporul nostru este în mod vital interesat în existența unei păci trainice în lume. Noi considerăm că în lumea de astăzi este necesară dezvoltarea largă a relațiilor de colaborare între toate statele, fără deosebire de orînduire socială. Desigur, fiind țară socialistă, acordăm o mare atenție dezvoltării relațiilor cu toate statele socialiste și cu țările care au pornit pe calea dezvoltării independente. În același timp, acționînd în spiritul principiilor coexistenței pașnice, dezvoltăm relațiile noastre cu toate statele lumii. Noi considerăm că este necesar să așezăm la baza relațiilor dintre state principiile deplinei egalități în drepturi, respectului suveranității și independenței naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc. Considerăm că este necesar, mai mult ca oricînd, să se facă totul pentru a se renunța la politica de forță sau de amenințare cu forța în relațiile internaționale.

Așa cum ați menționat și dumneavoastră, domnule president, vizita pe care o facem într-un număr de țări din Africa reprezintă o manifestare a solidarității României cu țările care luptă pentru dezvoltarea lor independentă. România consideră că întărirea colaborării cu țările în curs de dezvoltare constituie un factor hotărîtor pentru progresul fiecărei țări în parte, în lupta împotriva imperialismului și colonialismului.

Noi ne pronunțăm cu hotărîre pentru lichidarea colonialismului, neocolonialismului, rasismului; acordăm un sprijin activ mișcărilor de eliberare națională din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia și celelalte țări. Considerăm că este necesar de a se întări solidaritatea cu aceste popoare, pentru a grăbi lichidarea dominației coloniale. Apreciem că Organizația Unității Africane poate juca un rol important în sprijinirea luptei acestor popoare — așa cum apreciem că țările socialiste, celelalte forțe antiimperialiste au un rol important în susținerea luptei pentru lichidarea colonialismului. Considerăm că este necesar să se întărească conlucrarea și solidaritatea tuturor acestor forțe pentru a asigura cît mai grabnic triumful luptei de eliberare națională.

Este cunoscut că în diferite părți ale lumii mai ard încă flăcările războiului. Existența acestor focare de război și încordare creează un mare pericol pentru toate popoarele care doresc să se dezvolte în mod independent. De aceea, considerăm că este necesar să întărim eforturile pentru lichidarea tuturor focarelor de război și de încordare din lume. Noi ne-am pronunțat întotdeauna cu fermitate împotriva oricărei ocupații teritoriale.

România s-a pronunțat și se pronunță cu hotărîre pentru soluționarea conflictului din Orientul Mijlociu pe baza rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967. Aceasta presupune retragerea trupelor israeliene din teritoriile ocupate, stabilirea de garanții sigure pentru evitarea de noi acte de război și pentru asigurarea independenței și suveranității tuturor statelor din această zonă. După părerea noastră, o soluție în Orientul Mijlociu trebuie să țină seamă și de interesele populației palestinene — și anume să se creeze condiții ca această populație să-și poată desfășura viața în condiții de libertate, așa cum o dorește ea.

Am acordat, și acordăm, sprijinul nostru luptei popoarelor din Indochina, considerînd că este necesar să sporim eforturile pentru a se pune capăt acestui război, pentru ca Statele Unite să-și retragă trupele din toate țările din Indochina. Considerăm că propunerile Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud constituie o bază reală pentru o soluție în acest război. Este necesar ca poporul vietnamez, cambodgian și laotian să poată să-și hotărască, fără amestec din afară, calea dezvoltării lor! În general, noi considerăm că trebuie să se facă totul pentru a se asigura dreptul fiecărui popor de a-și hotărî singur dezvoltarea sa economică-socială.

Noi apreciem că dezvoltarea evenimentelor internaționale este în favoarea forțelor care se pronunță pentru egalitate în drepturi, pentru libertate și progres social, că popoarele care au pornit pe calea dezvoltării de sine stătătoare reprezintă o uriașă forță contemporană, în stare să-și asigure o viață liberă, independentă.

Este adevărat că în lume sînt țări mari, țări mici, mijlocii, cu orînduiri sociale diferite, că politica acestora corespunde orînduirii lor sociale. Dar noi apreciem că, în situația de astăzi, este necesar ca la soluționarea marilor probleme ale vieții internaționale să participe toate statele, indiferent de mărimea lor. România, aflîndu-se ea însăși în rîndul țărilor mici și mijlocii — ca și Sudanul, de altfel — se pronunță ca aceste state să participe tot mai activ și să-și spună cuvîntul în soluționarea tuturor problemelor care le interesează. Din experiență știm că realizarea unei asemenea politici cere eforturi, cere întărirea independenței și suveranității naționale a fiecărui stat și popor. Pentru a realiza colaborarea și solidaritatea forțelor antiimperialiste, este necesar să se acorde o mare atenție unității și solidarității tuturor forțelor progresiste din fiecare țară.

Este adevărat că în lume mai sînt imperialiști, mai acționează politica colonialistă și neocolonialistă. Dar dacă forțele antiimperialiste, toate popoarele care doresc să trăiască libere își vor uni forțele, atunci ele își pot impune dreptul de a trăi cum doresc.

Noi am dori ca relațiile dintre România și Sudan să se înscrie în aceste eforturi pentru întărirea colaborării și unității tuturor forțelor antiimperialiste. Atît România, cît și Sudanul au un drum lung de parcurs pentru dezvoltarea lor economică și socială, pentru construirea unei orînduiri sociale noi. De aceea, este necesar să colaboreze între ele, să conlucreze cu alte state și cu alte forțe antiimperialiste. Pentru că, izolați, fiecare putem fi înfrînți; uniți, acționînd împreună, putem să reprezentăm o forță invincibilă!

Aș dori să mai menționez un lucru. În lume există multe țări, situația din fiecare țară se deosebește de cea din altele din punct de vedere istoric și social. Aceasta poate să facă să apară deosebiri de păreri într-o problemă sau alta. Într-un fel se pot soluționa problemele construirii socialismului în România, în altfel se pun problemele în alte țări și în alt mod în Sudan. Noi considerăm că fiecare popor, fiecare forță revoluționară trebuie să-și elaboreze de sine stătător calea dezvoltării sale — **(Aplauze)** — colaborînd, așa cum am spus, cu celelalte forțe din diferite state ale lumii. Dar existența unor păreri deosebite nu trebuie să împiedice colaborarea între state. Aș putea spune chiar mai mult, că tocmai atunci cînd există anumite deosebiri de păreri este nevoie de contacte mai dese, de discuții, de a se colabora în problemele fundamentale, de interes comun. În acest spirit dorim noi să dezvoltăm colaborarea cu Sudanul.

Aș dori să exprim convingerea mea că vizita pe care o facem acum în țara dumneavoastră va marca un moment important pentru viitorul relațiilor dintre popoarele noastre.

Exprimîndu-ne, încă o dată, satisfacția noastră că ne găsim în Sudan, că avem prilejul de a cunoaște unele din realizările și preocupările poporului prieten sudanez, aș dori să urez un viitor cît mai strălucit prieteniei dintre popoarele noastre. **(Vii aplauze).**

***) După cum s-a anunțat în numărul de ieri al ziarului, președintele Sudanului, Gaafar Mohammed Numeiry, și doamna Busein Numeiry au oferit, joi seara, un dineu în cinstea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu, la care cei doi șefi de stat au rostit toasturi.**

„UN OASPETE DRAG CĂRUIA I SE CUVIN PREȚUIRE ȘI RESPECT"

— REVISTA PRESEI SUDANEZE —

Ziarele care au apărut vineri, la Khartum, „Ossal-Ayam" și „Al-Ray Al-Amm", au publicat pe primele pagini ample relatări privind sosirea în capitala sudaneză a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu.

Cotidianul „Al-Ayam" menționează primirea călduroasă făcută la Khartum președintelui român — „Un oaspete drag căruia i se cuvin prețuire și respect". „Salutăm cu căldură pe președintele român și delegația sa — menționează ziarul. Dorind să cooperăm cît mai mult, sperăm ca această vizită să constituie un moment important pentru intensificarea colaborării între cele două țări".

Ziarul „Al-Ray Al-Amm" a publicat, totodată, fotografii de la sosirea președintelui român la Khartum și de la întrevederea celor doi președinți.

În tot cursul zilei de joi, televiziunea sudaneză a transmis aspecte de la solemnitatea sosirii în capitala Republicii Democratice Sudan a tovarășului Nicolae Ceaușescu. De asemenea au fost prezentate secvențe din filme documentare despre România, însoțite de comentarii privind istoria și dezvoltarea generală a țării noastre.

Radiodifuziunea a difuzat un program dedicat României, cuprinzînd informații și muzică populară românească.

La C.A.P. Ostrov, județul Constanța, se lucrează intens la pregătirea terenului
Foto: GH. CUCU

La Criva, în județul Olt, s-a deschis un șantier de muncă patriotică unde, printre participanți, întîlnești numeroși elevi. Astfel, aici întîlnești zilnic aproape peste 1 500 de elevi care, după terminarea orelor de curs, își dăruiesc forțele pentru înfăptuirea unor importante lucrări de taluzare. Imaginea alăturată ne-a fost trimisă de cititorul nostru Nicu Ciorei din Slatina

PRIMĂVARA ÎN CÎMPIA ARADULUI

REPORTAJUL NOSTRU

(Urmare din pag. 1)

rugîndu-mă să nu mă supăr dacă mă va mai ține un pic pe delături pînă va consemna lucrările zilei respective. Bineînțeles că nu mă supăr, ba, dimpotrivă, aflu răgaz să dau o raită prin împrejurimi ca să aflu noutăți de la natură și de la oamenii ei...

— Deci, se aude vocea directorului — mazăre boabe 150 ha., trifoiște 150 ha., borceag 220 ha., mazăre fină pentru conserve 70 ha. ...

— Am început azi dimineață și la floarea soarelui, zice inginerul agronom. Am semănat aproape tot lotul.

— Atenție, tovarășe Mircea Oană, la suprafețele calamitate de înghețul din februarie... Grîul, orzul... Mircea Oană e secretarul comitetului de partid. Om tăcut, mohorît în aparență. Știe că din cele 2 000 de hectare de grîu au fost calamitate aproape 300, că din cele aproape 700 de hectare de orz boabe au fost calamitate, de asemenea, circa 120 de hectare. Dar știe, de asemenea, că anul trecut au obținut recolte foarte bune la grîu și porumb, respectiv 3 100 kg. și 4 100 kg. ... Și nici anul trecut natura nu i-a răsfățat! Deci cu o îngrășare suplimentară a ogoarelor afectate de înghet, recoltele ar putea reveni la normal. Așa gîndește el, așa gîndește inginerul agronom, așa gîndesc muncitorii, tractoriștii, brigadierii, directorul...

...Directorul Plopșoreanu — de felul său oltean — roagă prin intermediul microfonului să fie găsit reporterul de la București. În sfîrșit, după minute de căutări, mă află un tractorist rutier:

— Vă roagă tovarășul Plopșoreanu să poftiți — a terminat ședința de lucru. De fapt tractoristul nu e altul decît Ion Iuhasz-II — adică fiul lui Jean Iuhasz-I. Ioan Iuhasz-II — este născut și crescut aici la Utvinișș. E unul dintre primii locuitori get-beget ai cătunului. Unul dintre primii, fiindcă la această oră familiile stabilite aici definitiv depășesc 150, cifră mică, ce-i drept, dar mare pe lîngă numărul familiilor ce locuiau aici în 1937. Acest Iuhasz-II — este secretar al organizației de bază U.T.C.

Cînd intru în biroul tovarășului director Plopșoreanu zăresc o persoană foarte cunoscută, pe inginerul constructor Gheorghe Olaru. Îl cunosc de mai bine de douăzeci de ani și nu o dată ne scriem cîte un rînd de prietenie unul altuia. Olaru, ca orice om, are povestea vieții lui. Originar dintr-un cătun moțesc, cătun ce nu depășește cîteva numere de casă, s-a zbătut cu sărăcia multă vreme, ba la Liceul din Brad, ba mai apoi ca simplu muncitor în Arad, ca pînă la urmă, datorită tenacității lui moțești să ajungă inginer constructor. Pe oamenii lui din micul cătun nu i-a uitat. Numit inginer, șef de lucrări la I.A.S. Utviniș i-a convins pe mulți consăteni să vină aici, și i-a calificat la locul de muncă. Așa au ajuns aici Ruja Teodor, fierar betonist, soția sa Ruja Dochița, muncitoare. Mercea Ion, și mulți alții care au făcut din această fostă moșie un adevărat cătun. Un cătun bogat cu peste zece mii de hectare de pămînt.

— Dacă am face un succint bilanț al activității noastre din ultimii ani, spune secretarul de partid Mircea Oană, am constata realizări revelatoare chiar și pe plan social-cultural pentru cei peste 150 de locuitori permanenți ai I.A.S.-ului și pentru cei sezonieri care în perioadele de vîrf se ridică la 1 000—1 500 de oameni.

— Am construit ceva pe meleagurile acestea! — îmi spune inginerul Olaru. Chiar acum începem construcția unui nou bloc de locuințe cu opt apartamente și a două camere pentru familiști. De asemenea la ferma de la Horia intenționăm să ridicăm încă în acest an un bloc pentru burlaci cu 24 de camere.

— Cum s-ar spune, completează tovarășul Plopșoreanu, sarcina noastră nu este numai aceea de a crește grîu și porumb, ci și oameni. Grîul și porumbul cresc prin hărnicia brațelor, prin cele 100 de tractoare și zecile de semănători pe care le minuiesc fiii acestei mici așezări, dar pe fiii acestor fii cum îi creștem? Numai prin educație. De aceea azi avem aici o școală de patru ani, o grădiniță, o creșă, un cămin de copii, o sală de cinema și spectacole cu 300 de locuri.

...Ieșim afară în soarele cald al primăverii. Ghioceii, viorelele și zambilele mai stăruie încă în pădurea Utvinișului, deși nici ea, bătrîna pădure, nu a fost scutită în urmă cu doi ani de ravagiile inundațiilor. Apele freatice s-au ridicat și aici ca niște stihii... Școala e la doi pași de pădure. Învățătoarea Doina Vilceanu — stabilită aici definitiv împreună cu soțul ei, inginer șef de fermă, Constantin Vilceanu — ne întîmpină cu... un buchet de prichindei. Fiii inginerilor, tractoriștilor, strungarilor și ai muncitorilor din întreprindere. Părinții lor, tractoriști, constructorii ori muncitorii Traian Mager, Vladimir Jurcă, Ioan Iuhasz, Simion Simerian, Martin Korpos, Ioan Sipoș, Dumitru Marchiș și alții sînt la această oră de dimineață tîrzie risipiți pe întinsele tarlale ale I.A.S.-ului. Îngrijesc recoltele viitoare, adaugă îngrășăminte suplimentare suprafețelor afectate de înghet, într-un cuvînt fac ca niște adevărați zei pămînteni ca acest străvechi pămînt de pe prispa de apus a țării să rodească la adevărata lui valoare de cernoziom. Două primăveri mi se arată în clipele acestea: primăvara copiilor acestui cătun născut în anii socialismului și primăvara cea de toate zilele a holdelor. Primăvara copiilor o văd în buchetele de flori culese din pădure în orele de recreație, ori la orele de deprinderi practice pe micile loturi din jurul școlii semănate de mănușele lor fragile. Primăvara copiilor o aud în cîntecele ce răzbat pînă departe la părinții lor de pe tractoare:

„Foaie verde iasomie
Scumpă țară Românie..."

Umbrele trecutului ce mai vietuiesc poate în adîncul pădurii, umbrele acelea chinuite ale atîtor oameni săraci de pe vechea moșie, se ridică parcă în aer și în frunze, făcînd primăvara aceasta mai vie, mai omenească... Ființa lor vibrează și acolo în grînele unduitoare, ca, poate, și pașii mei răsunători în marea sală a cîmpiei. Și iată cum peste aceste umbre ale trecutului răsare această primăvară continuă a patriei cu viitoare recolte, cu părinți, frați și copii asudînd pentru propria lor fericire pe întinderile galopate de cai și tractoare... Cătunul cu 10 000 de hectare, I.A.S. Utviniș, realizare a vremurilor noastre, zumzăie de elanul muncii ca un stup de albine. Directorul Plopșoreanu, acest harnic conducător, inginerii, tehnicienii, învățătoarea și educatoarele, secretarul de partid Mircea Oană, cei peste 600 de muncitori prezenți aici la ora asta — ridică în firele plăpînde de grîu, în norocosul trifoi, în sfecla de zahăr mîndria și puterea acestor plaiuri arădene. Primăvară, prilej de muncă încordată! Și oamenii primăverii, fiindcă numai ai primăverii sînt acești oameni, umplu cu vise concrete pămîntul!

În timp ce Francisc Schwertofer, administrator de peste două decenii aici, se ocupă de pregătirea unei mese cît mai consistente pentru a fi trimisă celor plecați pe întinsele pămînturi ale I.A.S.-ului și pentru cei rămași acasă ori la orele de școală... Aromește a borș de miel și a plăcintă cu mere... Tare îmi vine să-i spun lui nea Franț că mi-e poftă de un borș de miel, dar nu-i spun fiindcă undeva pe cîmpia ardeleană așteaptă niște oameni flămînzi de primăvară și de soare...

...Și tare mi-e bine aici pe pămîntul copilăriei, pe tarlalele de pe care pașii de pe haturi mi-au dispărut, pe tarlalele pe care se pregătește, acum primăvara, recolta unui an luminos și fericit al cătunului celor 10 000 de hectare de sevă și vise.

CASELE TEHNICII

Posibile centre de creaţie, de inovare şi de lansare a tinerilor talentaţi

Educarea prin muncă şi pentru muncă a tineretului, nu mai poate fi despărţită azi de educarea sa ştiinţifică şi tehnică. Pregătirea viitoarelor cadre ale economiei noastre, indiferent că e vorba de muncitori, de tehnicieni sau de ingineri, trebuie să ţină seama de gradul înalt al exigenţelor pe care o industrie dinamică, în permanent proces de modernizare, le manifestă faţă de cei chemaţi să utilizeze instalaţii sensibile şi complexe, încadrate în linii tehnologice avansate. În aceste condiţii, una din sarcinile importante ale organizaţiei noastre stabilită la Congresul al IX-lea al U.T.C., constă în susţinerea unei puternice mişcări de masă în rîndurile tineretului pentru ştiinţă şi tehnică. În cadrul ei, amenajarea în toate oraşele a noi cluburi şi case ale tehnicii pentru tineret, în care să se desfăşoare cu precădere activităţi aplicative, se înscria ca un obiectiv de seamă. Şi nu întîmplător. Asemenea case ar putea constitui cadrul desfăşurării în continuare a unei serii de activităţi ce cunosc o mare dezvoltare la vîrsta cravatelor roşii. Pionierii au numeroase cercuri tehnico-aplicative care atrag mii de copii, dezvoltîndu-le interesul pentru munca de fineţe necesară în multe ramuri industriale noi, pentru creaţia tehnică originală. Din păcate, o dată ieşit din rîndurile pionierilor, elevul sau ucenicul devenit utecist, are mai puţine posibilităţi de a da curs preocupărilor amintite. Din această cauză, multe talente se pierd, demobilizate de dificultăţile pe care le întîmpină în procurarea materialelor necesare unei activităţi de acest gen. Or, dezvoltînd strădaniile instructorilor din cercurile tehnico-aplicative şcolare, casele tehnicii de la nivelul oraşenesc pot concentra elementele cele mai talentate, după cum pot, de asemenea, stimula creaţia originală, inventivitatea tinerilor muncitori, profesori etc. Ancheta noastră şi-a propus să treacă în revistă drumul parcurs de cîteva dintre casele tehnicii care în perioada de după Congresul al IX-lea au intrat sau urmau să intre în funcţiune. Ce iniţiative bune, demne de generalizare, s-au afirmat aici, ce se realizează în raport cu proiectele iniţiale? — iată întrebări la care am căutat răspuns în cîteva oraşe, unde asemenea obiective funcţionau sau începuseră a fi materializate în perioada ulterioară Congresului al IX-lea al U.T.C.

PITEŞTI — PENTRU ÎNCEPUT

O clădire frumoasă şi planuri interesante

Au trecut doar cîteva zile de cînd la Piteşti s-a inaugurat Clubul tehnic. Regulamentul de organizare şi funcţionare a clubului prevede desfăşurarea unor activităţi diferenţiate în funcţie de vîrsta şi nivelul de pregătire al participanţilor. Dacă celor mai tineri membri (la club pot activa cei ce au împlinit vîrsta de 14 ani) le sînt destinate acţiuni de iniţiere în conducerea, întreţinerea şi repararea carturilor, în construcţia şi funcţionarea aparatelor de radio şi televiziune, în construirea de ambarcaţiuni nautice, pentru cei ce au deja cunoştinţe de bază în domeniul electronicii şi al mecanicii fine se prevede proiectarea şi realizarea de aparate şi maşini cu funcţionare comandată sau programată.

O sală de cinema în care se vor prezenta periodic filme cu caracter tehnico-ştiinţific, documentare, jurnale de actualităţi, biblioteca tehnică care îşi propune să aibă abonamente la cursuri universitare şi periodice de specialitate din ţară şi străinătate, sala de informare audiovizuală cu o dotare unică în ţară, reprezintă tot atîtea posibilităţi de perfecţionare a cunoştinţelor, aflate la dispoziţia celor interesaţi.

Demn de remarcat este faptul că fondurile necesare dotării cu mobilier, maşini-unelte şi aparate, materiale necesare cercurilor, bibliotecii şi sistemului informaţional se vor asigura din veniturile proprii ale clubului. Aşadar este vorba de rentabilizarea întregii activităţi. Aspectul acesta are implicaţii multiple obligînd în primul rînd la asigurarea unor activităţi permanente şi bine îndrumate. **„Vom asigura mare parte a aparaturii şi utilajelor din ateliere** — ne spunea primul secretar al Comitetului judeţean Argeş al U.T.C., **Constantin Voineag — prin autodotare. De asemenea, pentru bibliotecă ne propunem a realiza cît mai repede instalaţii de citire a microfilmelor cu reproducere după lucrările rare din domeniul tehnicii".** La îmbunătăţirea condiţiilor materiale, o contribuţie importantă îşi vor aduce şi unele întreprinderi şi instituţii care la rîndul lor vor beneficia de sprijinul membrilor clubului prin executarea unor teme de cercetare, realizarea unor inovaţii prevăzute în planurile tematice ale acestora.

Deviza sub care se desfăşoară activitatea clubului este „Argeşul gîndeşte, Argeşul creează". **„Şi totuşi** — ne spunea directorul clubului — **Emil Plăpceanu — este impropriu spus Argeş. Sesiunile ştiinţifice pe care le vom organiza periodic şi la care vom invita specialişti, inovatori şi cadre didactice universitare din ţară, vrem să se impună ca un schimb de experienţă, ca un prilej de generalizare a celor mai noi şi importante realizări tehnice cu aplicaţii şi eficienţă imediată în economie".** De altfel clubul va edita un buletin de informare tehnico-ştiinţifică în care se vor publica prezentări de inovaţii şi invenţii ale membrilor săi, rezumate ale lucrărilor şi comunicărilor ştiinţifice realizate de aceştia.

Faptul că aşa cum este gîndită acum activitatea, ea oferă posibilitatea participării la acţiunile clubului tehnic piteştean a tinerilor de cele mai diferite profesii şi nivele de pregătire din judeţ ca şi profilul în exclusivitate tehnico-ştiinţific, recomandă această instituţie ca etalon în acţiunea de educare tehnico-ştiinţifică a tineretului. Primii paşi sînt promiţători. Înregistrîndu-se deja zeci de cereri de înscriere. Ceea ce se impune este ca activitatea de coordonare şi îndrumare ce revine Comitetului judeţean al U.T.C. să nu scape din vedere nici un amănunt legat de transpunerea în practică, în totalitate, a prevederilor regulamentului de organizare şi funcţionare. Fiecare realizare, fiecare succes se va constitui nu numai ca un bun cîştigat pentru activitatea clubului, ci şi ca o experienţă pentru viitoarele cluburi tehnice ce se vor construi în ţară. Promitem cititorilor să revenim nu peste mult timp pentru a vedea în ce măsură clubul tehnic piteştean valorifică posibilităţile pe care le are, în ce măsură profilul activităţilor satisface deopotrivă preferinţele tinerilor, asigură orientarea aptitudinilor acestora spre nevoile de cadre în perspectiva dezvoltării economiei judeţului.

IOAN VOICU

IAŞI

Dispariţie nejustificată

Cu un an în urmă publicam un articol în care era prezentată Casa tehnicii din Iaşi. Era prima care intra în funcţiune şi iniţiativele organizatorilor ei se anunţau deosebit de interesante. Multe din ele puteau constitui un model pentru instituţiile de acest gen. Astăzi nu mai putem scrie despre această casă decît la trecut. Dintr-o regretabilă neînţelegere a organelor locale ea a fost desfiinţată.

Există în Iaşi peste 9 600 de elevi în şcolile profesionale şi peste 8 000 de elevi în licee. Lor li se adaugă mii de tineri muncitori. Aşadar o bază de masă foarte largă pentru selecţionarea unor elemente deosebit de înzestrate. Şi în puţinul timp în care a funcţionat, Casa tehnicii din Iaşi izbutise deja să obţină cîteva succese în această direcţie.

Merită amintit că la iniţiativa Comitetului judeţean U.T.C. şi a celui municipal imobilul, care se afla într-o stare destul de precară, a fost complet renovat. Din cei aproape 200.000 lei, cît au costat reparaţiile, peste 160.000 reprezintă valoarea muncii voluntare desfăşurată de tineri calificaţi în diferite meserii. Comitetul Central al U.T.C. a alocat sume mari pentru dotarea laboratoarelor. Din păcate, acum materiale în valoare de 165.000 lei zac în magazia Comitetului judeţean U.T.C., după desfiinţarea casei. Ministerul Învăţămîntului acordase şi el tot sprijinul acestei instituţii oferindu-se pînă la urmă să asigure şi fondul de salarii necesar încadrării unor instructori permanenţi (la început atît directorul cît şi instructorii lucrau voluntar; din cauză că ei nu izbuteau, datorită celorlalte obligaţii profesionale, să fie permanent prezenţi aici activitatea avea de suferit).

Se pornise acum un an de la ideea recrutării celor mai talentaţi elevi şi muncitori, capabili să realizeze chiar inovaţii şi invenţii, pe care Casa tehnicii urma să le multiplice într-o producţie de mică serie, să le valorifice şi astfel să-şi asigure şi fonduri pentru dezvoltarea activităţii. În scurtul timp cît a funcţionat s-au adunat aici 15 invenţii şi inovaţii, după opinia noastră deosebit de utile şi interesante. Printre altele elevii de la Lunca Prut au construit un prototip de tabelă mnemotehnică pentru operaţii matematice, alţi elevi au creat o catedră dotată cu instalaţie de retroproiecţie (care practic elimina tabla din clasă), un elev de la şcoala profesională de construcţii de maşini a inventat un aparat care execută şanţuri în pereţi pentru pozarea cablurilor. Împreună cu organele judeţene de miliţie (care dispuneau şi de fonduri) se propusese construirea unui autodrom iar un profesor de la Miroslava proiectase un simulator pentru învăţarea conducerii automobilelor. Se înfiinţase un cerc de rachete cu o secţie chimică care să realizeze şi propergolii necesari pentru propulsie. O serie de întreprinderi poligrafice s-au oferit să înzestreze casa cu maşini uzate dar capabile încă să funcţioneze, maşini care utilizate de cercul de tipografie ar fi permis iniţierea a încă unei activităţi rentabile şi în acelaşi timp instructive (editarea de plachete, afişe, reviste şcolare). Şi astăzi încă se primesc adrese de la întreprinderi auto din Sibiu, Ploieşti materiale pentru cercul auto...

Toate aceste iniţiative s-au pierdut pe drum. La ora aceasta localul este dezafectat; funcţionează în cîteva din sălile lui nişte cercuri de croitorie ale Liceului nr. 1 astfel că această clădire nu e nici măcar folosită suficient pentru activităţi aplicative şcolare. Una din cele mai interesante iniţiative pe linia educaţiei tehnice a tinerilor a fost ratată, după cum spuneam, dintr-o regretabilă neînţelegere petrecută pe plan local. Nu e încă tîrziu ca să se revină, pentru că un oraş ca Iaşul este nefiresc să nu ofere tinerilor săi o Casă a tehnicii dar să aibă după cum se intenţionează, ateliere şcolare de croitorie în care să poată face practică cca. 1.000 de elevi. Oare fosta Casă a tehnicii va deveni astfel mai eficientă? Are cumva industria judeţului, în perspectivă, nevoie de 1 000 de croitorese sau orientarea tinerilor spre activităţi aplicative tehnice din sectoare de vîrf ale industriei ar fi mai eficientă?

ANDREI BANC

PORŢILE

(Urmare din pag. I)

tegoric în tensiunea şi dinamica realităţii directe de la care emană ca în acele locuri odinioară nevralgice prin chior prea seculară lor linişte. O întreagă constelaţie de oraşe şi orăşele risipite disproporţionat pe hartă sînt chemate azi la viaţa şi ritmul intens al marilor centre urbane. Buzău, Vaslui, Botoşani, Slobozia, Focşani, sînt o parte dintre ele. Porţile lor respiră acum aer industrial. În fibra lor inoxidabilă pulsează amplu destine umane. Se întretaie aici vîrste, gînduri, aspiraţii, obiceiuri, sărbători, bucurii, nădejdi, nostalgii, profesii, se primenesc prin schimbare caractere, virtuţi, se regăsesc şi descoperă vocaţii, se împlinesc aptitudini, se înfăptuiesc armonii.

Ce prilej enorm de meditaţie în faţa acestor porţi pe care se scurg dimineaţă de dimineaţă mii şi mii de oameni, flux lung, ca al mării în atracţie de aştri, vital! Ce aducem şi ce lăsăm în faţa acestor porţi, care este deschiderea lor purificatoare în istoria acelor aşezări, cercul înalt pe care-l descriu în viaţa şi munca locuitorilor lor — iată posibilitatea ca şi promisiunea dealtfel a unor viitoare însemnări pe această temă a porţilor.

Două imagini de la recentul concurs artistic al elevilor. În prima fotografie: Dansul din Oaş, prezentat de elevii Liceului de specialitate pentru industria alimentară. În cea de a doua: Gimnastică cu mingi — număr susţinut de elevele Liceului nr. 36

Fotografii: EMANUEL TĂNJALĂ

FINAL DE TRIMESTRU

(Urmare din pag. I)

diminuează în mod vizibil randamentele. La Lupeni, spre exemplu, coeficientul de prezenţă în subteran a fost în acest an de numai 84 la sută. Tovarăşul ing. Bujor Bogdan, secretarul comitetului U.T.C. de la exploatarea minieră Uricani, ne mărturisea că în zilele care urmează chenzinei şi salariului, din cauza absenţelor nemotivate sau a neprezentării la lucru în plenitudinea forţelor, se înregistrează căderi sensibile de producţie ce nu mai pot fi recuperate. O bună parte din timp este îngustat de dereglările produse pe filiera extragérii cărbunelui. Stagnările de diverse feluri sînt frecvente ca şi înainte, deşi condiţia de bază a aplicării programului de 6 ore o constituie evitarea lor.

— La realizarea randamentelor planificate, sublinia ing. Bujor Bogdan, trebuie să contribuie în egală măsură toţi factorii din sfera producţiei. Dacă această participare e satisfăcătoare la cei care lucrează în acord, ea e cu totul necorespunzătoare la cei din sectoarele de deservire şi întreţinere, retribuite în regie. Aceasta explică în mare măsură dereglările care apar.

Interlocutorii noştri au fost unanimi în a aprecia că aprovizionarea celor din abataje cu materialele necesare a rămas încă marea problemă nerezolvată. Dacă înainte minerul îşi putea permite să umble cîteva zeci de minute prin galerii pentru a-şi aduce lemn (la 8 ore pierderea de timp nu se observa prea mult) acum nu mai poate proceda astfel. Pentru a lucra neîntrerupt 360 de minute, el are nevoie să i se aducă în abataje toate materialele necesare. În general însă nu se procedează aşa, astfel că la Lupeni, Petrila, Uricani etc. minerul e obligat şi acum să parcurgă distanţe mari pentru a se aproviziona singur. Iată o lacună de ordin strict organizatoric care poate şi trebuie să fie lichidată. Realitatea a demonstrat că acolo unde e rezolvată problema aprovizionării, normele sînt îndeplinite. Elocventă în această privinţă este situaţia sectoarelor 2 şi 3 de la mina Aninoasa. După ce timp de ani şi ani s-au aflat sub plan, acum, cînd lucrează în regim de 6 ore, aceste sectoare au reuşit să-şi depăşească randamentul planificat pe post. Tiberiu Nagy, secretarul comitetului U.T.C., explica această situaţie tocmai prin atenţia acordată aprovizionării ritmice a locurilor de muncă. În schimb, sectoarele 1 şi 4, fruntaşe pînă nu demult, neglijate din acest punct de vedere, nu mai reuşesc să ţină cadenţa cu celelalte. Romulus Burda, secretarul comitetului U.T.C. de la exploatarea minieră Dilja, a insistat asupra faptului că transportul trebuie să fie organizat mai bine. În condiţiile activităţii de 6 ore el are de făcut faţă unor sarcini sporite. Introducerea materialelor şi scoaterea cărbunelui trebuie să se execute într-un ritm mai alert. Altfel, din lipsa vagonetelor goale se produce o sufocare care determină întreruperea lucrului.

Spuneam că unele fenomene negative care existau şi înainte au devenit, în condiţiile lucrului de 6 ore, mai pregnante. Unul dintre acestea îl reprezintă fluctuaţia cadrelor. Ca să obţii în 6 ore cît înainte în 8, sînt necesari muncitori experimentaţi, buni cunoscători ai profesiei. Cu oameni care calcă pentru prima oară într-o mină nu se poate obţine productivitatea dorită.

— Majoritatea tinerilor care se încadrează la exploatare, remarca Petre Pălivan, nu sînt hotărîţi să-şi facă o meserie din minerit. Ei vin cu gîndul să lucreze o vreme, să se chivernisească şi apoi să plece. E obligaţia noastră, a organizaţiilor U.T.C., să-i determinăm să rămînă, să se califice. De multe ori însă eforturile noastre sînt anulate de către conducătorii procesului de producţie. S-a propus, bineînţeles, că aceşti tineri să nu fie repartizaţi de la primul şut în schimbul de noapte şi nici la locurile de muncă cele mai dificile. Ei au nevoie în mod firesc de o perioadă de acomodare. Propunerea nu e luată în seamă, ba mai mult, la sectorul 4 spre exemplu, se face parcă tot ce e posibil pentru... a-i determina să plece! Cu asemenea comportări nu ne putem aştepta la reducerea fluctuaţiei.

— La exploatarea minieră Dilja, i-a completat Romulus Burda, am încercat să creăm brigăzi de tranzit. Pe noii angajaţi i-am plasat la formaţiile de lucru unde se obţineau cîştiguri medii pentru a se obişnui cu procesul tehnologic. După o lună, două, tinerii nu mai aveau teama de munca în subteran. Iniţiativa nu a fost prea luată în seamă deşi a dat bune rezultate. E o mare greşeală să-i pui pe noii angajaţi direct în schimbul IV dar ea se face destul de des şi ne costă foarte scump.

Ni s-a părut concludent din acest punct de vedere exemplul oferit de Aurel Colda, secretarul comitetului U.T.C. de la exploatarea minieră Petrila. Spre deosebire de alte echipe, brigada lui Mihai Tigăieru de la sectorul V, care se caracterizează prin stabilitate şi omogenitate, obţine randament cu mult superior celor anterioare. Acolo unde există însă un veşnic du-te-vino, nerealizarea normelor a devenit o regulă. La angajare nu se face nici o selecţie a solicitanţilor. Sînt unii care se încadrează la Uricani şi după nici un an îi găseşti la Lonea, trecînd prin toate exploatările Văii Jiului. Cu astfel de tineri, care fac turul ţării, remarca inginerul Bujor Bogdan, nu se pot realiza niciodată normele. Decît cu ei, mai bine fără ei. Dacă aş fi la serviciul personal, n-aş angaja pe aceia care n-au stat într-o întreprindere măcar un an de zile.

Am prezentat cîteva din problemele care frămîntă astăzi exploatările miniere din Valea Jiului, beneficiari al noului program de lucru în ordinea ierarhizării făcute de interlocutorii noştri — secretari ai comitetelor U.T.C. Am reţinut faptul că organizaţiile U.T.C. depun eforturi pentru a-şi aduce contribuţia la rezolvarea lor. În scopul creării unui climat de întrecere între echipe, care să conducă la creşterea productivităţii, au fost constituite în Valea Jiului 24 brigăzi de producţie ale tineretului care se bucură de prestigiu pentru rezultatele obţinute. Am reţinut, de asemenea, preocuparea pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi de petrecere a timpului liber, pentru calificarea şi ridicarea calificării tinerilor, discuţiile periodice avute cu noii angajaţi în scopul reducerii fluctuaţiei, criticarea celor care irosesc timpul de muncă la gazetele „Tineretul şi producţia", la staţia de radioficare, întîlnirile organizate cu conducătorii proceselor de producţie. Sînt, fără îndoială, acţiuni interesante, utile, care şi-au dovedit eficienţa. Se pare însă, şi nu este numai părerea noastră, că s-a scăpat din vedere munca directă cu omul, cu cel care nu-şi realizează norma, care are nevoie poate mai curînd de un sprijin concret, de un sfat, de un cuvînt bun. Pentru că nu de puţine ori nerealizarea productivă e şi rezultatul climatului necorespunzător de muncă, a nepăsării cu care sînt tratate sugestiile şi propunerile tinerilor.

Un singur articol nu poate epuiza, fireşte, întreaga problematică legată de subiectul supus atenţiei în rîndurile de faţă. Transcriind opiniile de mai sus o facem cu convingerea că ele întrunesc calitatea de a semnala deficienţe deloc neglijabile în organizarea activităţii lucrătorilor din subteran. Eliminarea lor grabnică, se poate convinge oricine, condiţionează eficienţa noului sistem de muncă introdus în minerit. De aceea ne adresăm Centralei industriale a cărbunelui din Valea Jiului, ministerului de resort cu dorinţa de a le lua în studiu, spre rezolvare. Asupra măsurilor stabilite şi comunicate nouă, vom reveni.

ZIUA SĂNĂTĂŢII ÎN CADRUL LUNII INTERNAŢIONALE A INIMII

Studierea şi tratarea bolilor cardiovasculare — domeniu de afirmare prestigioasă a şcolii medicale româneşti

A devenit o tradiţie ca în fiecare an, la 7 aprilie, ţările membre ale Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii, să sărbătorească Ziua sănătăţii. De obicei, această zi este dedicată de fiecare dată trecerii în revistă a unor probleme actuale şi majore ce vizează sănătatea individului şi a colectivităţii. După subnutriţie, cancer, boli ale nutriţiei etc., anul acesta sînt evidenţiate succesele înregistrate în tratarea bolilor cardiovasculare.

Despre semnificaţia Zilei sănătăţii şi a temei sale din anul 1972, am solicitat un interviu dr. IOAN ORHA — director adjunct ştiinţific al Centrului de asistenţă a cardiacilor — A.S.C.A.R.

— Ce a determinat alegerea pentru acest an a bolilor cardio-vasculare ca subiect supus atenţiei cadrelor medicale din ţările membre ale O.M.S.?

— Mai întîi aş vrea să fac o precizare. Ziua mondială a sănătăţii va marca în acest an, începutul manifestărilor şi acţiunilor ce se vor desfăşura în cadrul **Lunii internaţionale a inimii.** Alegerea temei este întrutotul justificată datorită amploarei, gravităţii şi implicaţiilor medico-sociale pe care le au bolile cardio-vasculare. Ele au ajuns — cel puţin pentru ţările cu standard social-economic ridicat — să reprezinte una din cele mai importante cauze de mortalitate, morbiditate, incapacitate temporară sau invaliditate. Sînt afecţiuni ce aduc neajunsuri însemnate, lovind individul în anii cei mai productivi ai vieţii, în plină putere de muncă şi creaţie. Iată de ce trebuie să le privim nu numai ca pe un pericol pentru sănătatea publică ci şi ca o problemă pentru societate.

— În ţara noastră, prezenţa bolilor la care ne referim se face la fel de simţită?

— Fenomenul semnalat pe plan mondial este prezent şi în ţara noastră. Din datele statistice şi din rezultatele cercetărilor rezultă că în România bolile cardio-vasculare reprezintă prima cauză a mortalităţii generale şi una din cele mai importante cauze de morbiditate şi invaliditate. Motiv pentru care cunoaşterea lor şi instituirea unor măsuri de combatere şi chiar prevenire se impune ca o prezenţă absolut necesară. Aş sublinia că directivele de partid şi de stat referitoare la politica sanitară, pun bolile cardio-vasculare pe cel dintîi plan în cadrul amplelor acţiuni de combatere şi prevenire a bolilor cronice cu largă răspîndire.

— Ceea ce presupune înainte de toate, cunoaşterea factorilor care generează îmbolnăvirea inimii şi a vaselor.

— Fără îndoială. Se ştie astăzi că ele pot fi **consecinţa** unor infecţii (îndeosebi **reumatismul**), a unor tulburări de adaptare a organismului la gradul intens de urbanizare şi industrializare care pe de o parte ne impune un tempo mai rapid de viaţă iar pe de altă parte şi o creştere a încordării şi tensiunii psihice. **Sedentarismul accentuat, alimentaţia neregulată şi neraţională cu exces de dulciuri**, utilizarea din ce în ce mai frecventă şi mai ales **abuzul de tutun şi cafea**, favorizează apariţia şi dezvoltarea hipertensiunii arteriale şi aterosclerozei. Le-am enumerat numai pe cele mai importante, care interesează masa largă a populaţiei şi care, în special, prezintă un mai mare interes pentru tineret.

— Să înţelegem prin această ultimă precizare că bolile cardio-vasculare interesează deopotrivă pe tineri ca şi pe vîrstnici?

— Desigur. Bolile congenitale şi leziunile reumatice ale inimii interesează cu predilecţie vîrsta tînără. Sînt boli prin excelenţă ale primilor 20—30 de ani de viaţă. Corectă lor tratare şi mai ales prevenirea, este hotărîtoare pentru activitatea, sănătatea şi capacitatea de muncă de mai tîrziu. Pe de altă parte, hipertensiunea arterială şi ateroscleroza — boli ce se manifestă de obicei după 40—50 de ani (ceea ce a determinat să fie considerate ca boli de uzură, ale vîrstei înaintate) au o tendinţă din ce în ce mai pronunţată de a apare la o vîrstă mai tînără — 40 şi chiar 30 de ani.

Demn de semnalat mi se pare faptul dovedit de cunoaşterea mecanismului de producere şi dezvoltare a acestor boli şi anume că rădăcinile lor se află la o vîrstă foarte tînără, în copilărie, uneori chiar dincolo de ea, în bagajul ereditar al persoanei. Acţiunea factorilor nocivi ce duc la apariţia bolilor cardio-vasculare se desfăşoară în copilărie şi tinereţe. De aceea, măsurile de prevenire şi combatere trebuiesc aplicate de la o vîrstă cît mai tînără.

— Care sînt în acest sens preocupările colectivului medical din ASCAR?

— Grija faţă de promovarea sănătăţii, de prevenire a unor boli, constituie de mai multă vreme o preocupare permanentă şi de prim ordin a politicii partidului nostru. Pornind astfel de la raţiuni de ordin social orientarea spre prevenire şi profilaxie şi-a făcut loc în concepţia ştiinţifică de organizare a ocrotirii sănătăţii şi în direcţiile de dezvoltare a medicinii din ţara noastră cu mult înainte ca această idee să-şi fi cîştigat drept de cetăţenie în literatura de specialitate. Creat în 1945, ASCAR-ul are în primul rînd rolul de a asigura asistenţă medicală de înaltă calificare, fiind o instituţie cu caracter social. Condiţiile ce ne-au fost create prin asigurarea atît a unei baze materiale corespunzătoare cît şi a cadrelor, ne-au permis să avem o activitate recunoscută şi apreciată de Organizaţia Mondială a Sănătăţii.

Printre obiectivele de seamă ale instituţiei figurează şi depistarea bolilor cardio-vasculare în mediul şcolar şi studenţesc. Bolnavii sînt dispensarizaţi încă din prima fază a maladiei, instituindu-se un plan de tratament şi profilaxie secundară. Merită a fi subliniată în această direcţie şi activitatea întreprinsă de reţeaua de pediatrie în colaborare cu medicina şcolară şi Inspectoratul sanitar de stat în direcţia depistării, tratării şi profilaxiei infecţiei streptococice şi a reumatismului articular acut.

Preocupările acestea se înscriu ca un obiectiv fundamental al activităţii oficiului european al O.M.S. în cadrul sectorului de cardiologie preventivă înfiinţat în 1969, colaborăm cu O.M.S. la două studii de lungă durată. Primul are în vedere înregistrarea, urmărirea şi studierea condiţiilor în care apare infarctul miocardic — studiu ce-l efectuăm în perioada 1970—1975 pe populaţia din sectorul patru al Capitalei (în prezent la acest proiect participă 17 centre din Europa, Asia şi Australia). Al doilea se referă la reabilitarea bolnavilor cardiovasculari şi se va desfăşura în perioada 1972—1977. Se consideră că activitatea staţiei pilot a O.M.S. care funcţionează în ASCAR, va reprezenta nucleul organizatoric şi ştiinţific pentru dezvoltarea preocupărilor menite să găsească modalităţile concrete de prevenire şi combatere a bolilor cardio-vasculare.

— În ASCAR lucrează şi cadre tinere. Care este aportul lor la realizările de mai sus?

— Destul de substanţial. Deşi numărul de cadre tinere este relativ mic, iar tinereţea în instituţia noastră înseamnă deja o vîrstă în jurul a 30 de ani (deficienţă cunoscută, semnalată şi aflată în atenţia Ministerului Educaţiei şi Învăţămîntului şi a Academiei de ştiinţe medicale), la tot ce am obţinut se înscrie contribuţia şi elanul profesional al celor mai tineri. Îi am în vedere nu numai pe medici, ci şi pe chimişti, biologi, asistente.

— Visul medicinii este de a nu avea ce trata, visul omului de a nu avea pentru ce apela la medicină. S-ar putea ca într-o zi şi bolile cardio-vasculare să fie trecute în catalogul celor eradicate?

— Ca medic şi cercetător ar trebui să fiu puţin mai sceptic. În calitate de membru al societăţii şi subiect potenţial expus ca oricare altul la bolile cardiovasculare, trebuie să fiu mai optimist. Cert este ca în faţa medicinii se deschid perspective dintre cele mai promiţătoare dacă nu pentru eradicarea totală a acestui flagel al societăţii contemporane, cel puţin pentru limitarea, pentru îngrădirea lui. Există azi suficiente cunoştinţe ce permit să se întrevadă posibilitatea tratamentului eficient al multor situaţii dramatice. Un lucru însă nu trebuie uitat: neglijarea stării de sănătate la tinereţe înseamnă de cele mai multe ori plata unei scadenţe prin apariţia bolilor cardio-vasculare la vîrste mai înaintate.

Nici ca medic, nici ca cetăţean cred că nu greşesc dacă afirm că avem obligaţia de a fi nu numai constructori ai atîtor edificii minunate înălţate în patria noastră, ci şi constructori ai propriei noastre sănătăţi. O stare de sănătate bună atît a individului cît şi a colectivităţii poate asigura bunăstarea şi fericirea tuturor — ţel suprem al politicii partidului nostru.

V. IOAN

Originalitatea — un hobby ieftin?

(Urmare din pag. I)

tezat? Că nu mi-a plăcut cum m-au botezat alţii. Ce-i asta, Gheorghe? Cînd apare un mucea de provincie pe bulevard, îl strig: Băi, Gheorghe! Aşa că vedeţi dumneavoastră cum stau lucrurile cu numele meu. Altceva? De ce sînt aici? N-am venit eu, m-au adus alţii! Păi, dacă aţi înţeles asta de ce mă mai întrebaţi? A, de ce m-au adus? Huliganism plus furt din avutul obştesc. Aşa spune legea. De trei ani îmi petrec vacanţa la mare şi nu m-a deranjat nimeni. E o întîmplare că mă întîlniţi aici. Ne-am fi putut cunoaşte la Mamaia, la „Melody", sau aici în Constanţa, dar nu la Miliţie, ci la „Cazino". Soarta a vrut altfel. Da, pe scurt: m-am lăsat prins. Eu am vrut, cum se poate să nu credeţi? Păi, pe omul care păzeşte complexul din Eforie îl cunosc ca pe tata. Aproape că ne salutăm. Ce făceam la „complex"? Furam! Dar nu aşa, ca orice pungaş! **Eu sînt un artist în felul meu. Nu-mi place să semăn cu nimeni.** Unii pîndesc pe lîngă rafturi, şi cînd e vînzătorul ocupat, harşt! ia obiectul de unde nu-i! Eu, nu! Intram, dădeam bună ziua, mă aşezam la rînd. În faţa mea, o doamnă sau o domnişoară dorea să cumpere un costum de baie, o rochie, un halat, mă rog, confecţii. Trebuia să le încerce. Le lua şi pleca la cabină. Eu, după ele. Nu se potriveau de prima dată. Întrebam prin perdea: „E bun, doamnă?" Dacă nu era, o rugam să mi-l dea să-i aduc altă măsură. Clientele, săracele, credeau că-s din „personal". Obiectul trecea imediat în sacoşă, iar eu din nou la coadă. Cînd plecam din magazin, aveam o mică colecţie. V-ar fi dat prin cap aşa ceva? **E original,** trebuie să recunoaşteţi! Apoi, le vindeam, bineînţeles, la taraba personală. De ce am făcut asta? Mă tenta! Şi cîştigul, bineînţeles. Dar nu în primul rînd. **Trebuia să mă deosebesc într-un fel de gloată, recunoaşteţi?** Se poate şi altfel, nu zic nu, dar e şi acesta un mod. Sigur că e periculos dar orice lucru original e dificil şi, mai ales, riscant.

★

Două moduri de a concepe originalitatea. Unul care refuză să o recunoască în actele sale pentru că nu se ajustează unui tipar creat aprlori (şi discutabil, după părerea noastră), altul care o flutură ca pe un stindard, fără să-şi bată capul cu cromatica dubioasă a faptelor prin care o justifică. Le-am reprodus aşa cum au fost exprimate, profitînd de relativa cursivitate a interlocutorilor. În locul comentariilor pe care le-am fi putut face pe marginea unor optici diametral opuse privitor la aceeaşi noţiune, fiecare susţinută prin fapte la fel de ireconciliabil despărţite şi prin consecinţe de naturi, firesc, diverse, preferăm să le înaintăm spre dezbatere cititorului. Ne permitem s-o facem deoarece reflecţiile venite pe această cale sînt absolut necesare pentru conturarea unei concluzii, la capătul unei analize pe care o pot argumenta competent contribuţiile venite din partea tinerilor noştri cititori.

ORGANIZAȚII U.T.C. DISTINSE CU DRAPELUL JUBILIAR

MOTIVE DE MÎNDRIE

COMENTARIUL VIEȚII DE ORGANIZAȚIE

Cifrele sînt de multe ori mai grăitoare decît cuvintele. Ele includ în rotunjimile lor și comentarile posibile și chiar dacă nu dezvăluie amănuntele care le compun, oferă în schimb o imagine de ansamblu convingătoare. Iată, de exemplu, o cifră : pentru faptele săvîrșite în perioada inundațiilor din anul 1970, 568 de tineri au fost distinși cu Diploma de Onoare a C.C. al U.T.C. Care anume sînt acele fapte știm foarte bine cu toții, nu vom uita niciodată zilele și nopțile cînd ne simțeam toți ca un singur om, un zid viu de trupuri și gînduri, și cînd gestul, firesc și eroic în același timp, al unuia putea fi al oricăruia dintre noi. Fără îndoială, întîmplările și împrejurările în care au avut loc nu mai încap în dimensiunile unei cifre, însă FAPTA rămîne și capătă dimensiuni simbolice cînd afli că, pentru meritele și curajul de care au dat dovadă, 568 de tineri au primit o atît de înaltă distincție.

De-a lungul anilor însă, pe parcursul evenimentelor obișnuite sau extraordinare ce le-au marcat existența, numărul tinerilor care au primit acest semn de prețuire din partea organizației lor a fost cu mult mai mare. Pînă în urmă cu vreo doi ani cifra Diplomelor de Onoare acordate de C.C. al U.T.C. ajunsese la peste 2 000 iar acum, în zilele în care întregul tineret al patriei sărbătorește cei 50 de ani de viață ai Uniunii Tineretului Comunist, la acestea se mai adaugă multe altele. Sînt diplome care de data aceasta n-au mai fost acordate toate pentru actele de eroism spectaculos, pentru curajul manifestat în împrejurări de tensiune dramatică, dar care vorbesc tot atît de convingător despre zilele noastre de muncă obișnuită, despre faptele deosebite care se nasc și în contextul evenimentelor cotidiene. Iar acești tineri au fost și ei distinși tot pentru FAPTELE lor, pentru ceea ce înțelegem cînd rostim un singur cuvînt : activitate.

Aceeași activitate constituie argumentul cel mai prețios și pentru un alt moment solemn trăit în aceste zile de sărbătoare : în cadrul unor ample adunări festive, în prezența unui mare număr de invitați de onoare, 110 organizații U.T.C. din țară au primit drapelul jubiliar „A 50-a aniversare". Un drapel instituit prin hotărîrea C.C. al U.T.C. și acordat celor mai bune colective de uteciști, celor care au bogate tradiții adînc implintate în anii luptei ilegale, ca și celor a căror activitate actuală adaugă noi realizări de prestigiu în cartea de onoare a faptelor lor. Realitatea se impune din nou cu autoritate iar cifrele o recomandă laconic, păstrîndu-i însă în întregime semnificațiile : 110 organizații U.T.C. vor purta de azi înainte, pe frontispiciul cărții lor de vizită, drapelul jubiliar inminat în aceste clipe unice, devenind pentru alte mii de organizații ale țării nu numai un exemplu, ci și un indemn de urmat. Încă o dovadă că alături de noi, împreună cu noi, trăiesc și muncesc tineri, organizații întregi, cu ale căror eforturi și izbînzi pe drept cuvînt ne putem mindri.

D. MATALĂ

O citadelă a muncii, a educației comuniste

Data de 15 martie 1972 a căpătat pentru organizația U.T.C. a uzinelor „23 August" din Capitală semnificația majoră a marilor evenimente ; eforturile entuziaste ale tinerilor acestei adevărate citadele industriale, activitatea lor plină de abnegație depusă de-a lungul anilor de existență ai organizației U.T.C., erau încununate de înmînarea drapelului jubiliar și a Diplomei de Onoare a C.C. al U.T.C., distincții acordate în cinstea semicentenarului organizației revoluționare de tineret. La mai puțin de un an de la sărbătorirea a 50 de ani de existență a uzinei, acest nou eveniment venea să confirme încă o dată, și pe această cale, aportul deosebit pe care îl aduc la realizările uzinei cei peste 2.800 de uteciști ai săi.

Aici, în urmă cu 30 de ani, lua ființă celula ilegală U.T.C. a uzinelor „Malaxa". Nenumărate mărturii, documente, manuscrise, fotografii, cît și participanții direcți ai acelor vremi de luptă și sacrificii — astăzi membri prețuiți ai colectivelor de muncă din care fac parte — atestă că încă de la începutul ființării ei, organizația U.T.C. și-a îndeplinit cu cinste și cu înaltă răspundere sarcinile încredințate de celula de partid. În acele vremi organizația primea, în mod excepțional, primul premiu din istoria sa : era în vara anului 1942 cînd, în urma unei mari acțiuni de răspîndire de manifeste în interiorul și în afara uzinelor „Malaxa", celula U.T.C. primea o meritată recompensă din partea comitetului județean U.T.C.

Curînd, fosta uzină „Malaxa" împrumuta numele acestei istorice zile, care a modificat din temelii destinele poporului nostru. Anii reconstrucției, anii luptei pașnice pentru refacerea economică, au însemnat și anii renașterii uzinei. Cei ce sabotau înainte, împiedicau acum sabotajele. Începuse marea bătălie a producției, începea însăși renașterea oamenilor. Cei ce stătuseră de o parte, trebuiau apropiați, cei ce rămăseseră în urmă, trebuiau ajutați. Se strîngeau astfel rîndurile. Deviza era : nici un om în afara istoriei ! Cuvîntul de ordine : responsabilitatea. Ca și mai înainte, uteciștii se aflau în primele rînduri ale acestei neobosite lupte cu timpul.

La rîndul lor, uteciștii de azi ai uzinei se dovedesc demni continuatori ai tradițiilor înaintașilor. Ridicînd pe o treaptă superioară tradițiile de luptă ale mișcării de tineret din uzină, organizația U.T.C. își sporește permanent influența sa în munca și viața uteciștilor. Demnă de încrederea acordată, organizația U.T.C. a uzinei poate raporta cu mîndrie astăzi rezultate pe măsura trecutului ei. În cuvîntul rostit în numele uteciștilor la festivitatea de primire a drapelului jubiliar, Vasile Cristea, secretarul comitetului U.T.C., spunea: „Sîntem mîndri că putem raporta comitetului de partid, conducerii uzinei noastre că tineretul Uzinei „23 August", urmînd pilda înaintașilor, întîmpină aniversarea a cinci decenii de la crearea U.T.C. cu noi succese în producție și în viața de organizație. Prin inițiative proprii și numeroase alte acțiuni preluate de multe organizații din țară s-au făcut pași însemnați pe linia întăririi disciplinei de producție, pe calea educării prin și pentru muncă a membrilor organizației. Inițiind încă din luna martie 1970 „Luna tînărului inovator", marcată de numeroase acțiuni de popularizare a celor mai bune rezultate obținute pe această linie, s-au obținut an de an succese din ce în ce mai importante. Limbajul sobru al cifrelor indică 25 de inovații în 1970, cu 650 000 lei economii ; 41 de inovații în anul 1971, aducînd alți 1 000 000 lei și, în sfîrșit, numai în lunile ce au trecut de la începutul anului 1972, s-au înregistrat deja opt propuneri de inovații, cu o eficiență antecalculată de 600 000 lei, uteciștii propunîndu-și ca în acest an să realizeze economii de 1 500 000 lei."

Acestea sînt numai cîteva din rezultatele unor îndelungate ore de frămîntare, izvorite din aceeași nestinsă dorință de a fi, ca întotdeauna, în primele rînduri ale muncii.

Acumulînd o bogată experiență de viață, cu mult mai bogată decît ar arăta-o vîrsta lor, uteciștii uzinei își continuă și-și diversifică permanent preocupările creatoare, investighează prezentul, modelează viitorul. Din grija aceasta pentru prezent, pentru viitor, s-a născut inițiativa patronării, în cel mai exact sens al cuvîntului, a două școli generale și a unui liceu, ca o expresie a preocupărilor pentru creșterea noilor generații de muncitori ai uzinei. Îndrumînd activitatea practică a elevilor acestor școli, utilîndu-le atelierele-școală cu scule realizate de uteciștii uzinei prin muncă patriotică, creînd numeroase canale de legătură școală-uzină, organizația U.T.C. a Uzinei „23 August" își îndeplinește astfel cu cinste cea mai înaltă menire : educarea tinerei generații în spiritul muncii.

Uteciștii uzinei, dintr-o firească dorință de a cunoaște și de a fi cunoscuți, au inițiat contacte multiple, pe diverse planuri, cu alți tineri, cu alte organizații, acțiunile organizate în comun cu studenții Facultății de metalurgie, cu cei ai Academiei de științe economice sau cu cei de la Facultatea de limbă și literatură română constituind veritabile schimburi de valori, instaurînd înțelegerea și apropierea sufletească între tineri, cultivînd sentimentul firesc al integrării într-o mare familie, patria socialistă.

Decernarea drapelului jubiliar încununează astfel o bogată activitate a organizației U.T.C. a uzinei, constituind semnul singur al recunoașterii meritelor ei în educarea tinerei generații. El reprezintă în același timp un angajament solemn, pe care tinerii uzinei vor ști cu siguranță să-l onoreze. Drapelul tradițiilor glorioase ale organizației se află în mîini bune.

MARIAN GRIGORE

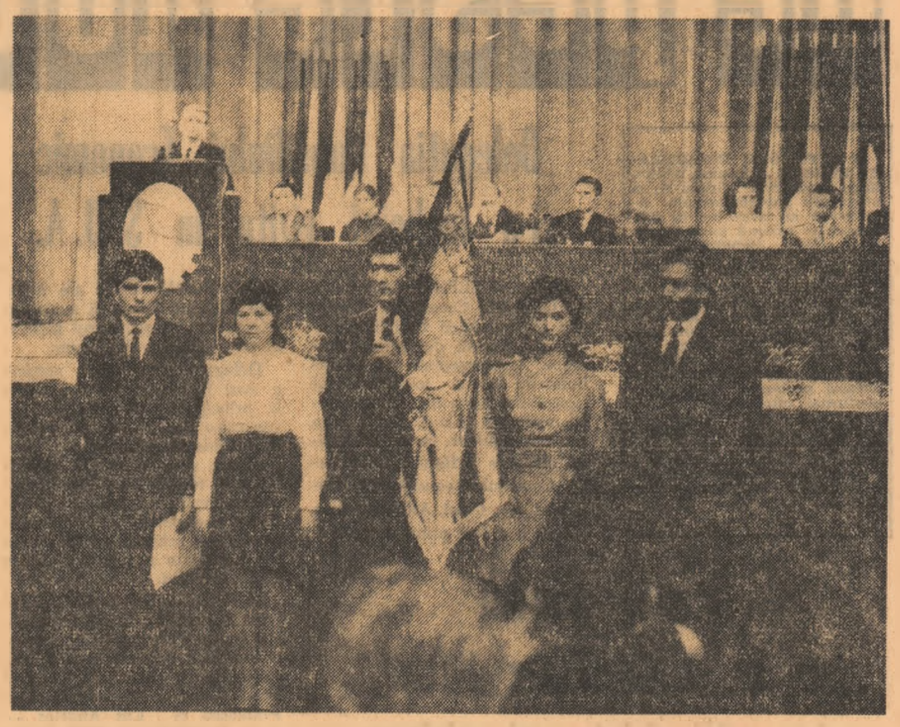

De-a lungul a peste patru decenii, tinerii de la Uzina de mașini agricole din Craiova au fost prezenți în toate marile bătălii conduse și inspirate de partid, situîndu-se consecvent printre cele mai bune organizații U.T.C. din județul Dolj. Colegi de generație, în rîndurile celor peste 1 000 de uteciști care îmbogățesc în prezent cu succesele de muncă prestigiul întreprinderii, lăcătușul Virgil Voinescu și frezorul Gheorghe Popescu, din atelierul de auto-utilări, exprimă perseverent, prin faptele lor de tineri, de muncitori și uteciști, calități cărora, zilnic, întregul colectiv le adaugă noi dimensiuni sub deviza „Fruntași în producție — model de comportare".

Foto : O. PLECAN

Biografie în trepte

Stăteam de vorbă cu tehnicianul Stoian Stan, secretarul comitetului U.T.C. de la Uzina de mașini agricole „7 Noiembrie" din Craiova. Activitatea sa, ca și aceea a organizației pe care o conduce de opt ani, îmi apărea, treptat, într-o lumină bogată.

— Ne-am integrat eforturilor întregului colectiv de salariați prezentînd hotărîri și obiective proprii, sub semnul aniversării semicentenarului U.T.C., ne spunea Stoian Stan. Susținem răspunsul întreprinderii la chemarea lansată de uzina „Rulmentul"-Brașov, prin angajamentul de a da peste plan o producție în valoare de 6 milioane lei. De aceea, noi, uteciștii, sub deviza **„Tinerețe, muncă, ritm și calitate"**, am urmărit să stimulăm printr-o acțiune-întrecere executarea lucrărilor cu respectarea tuturor normelor tehnologice și termenelor prevăzute.

Uteciștii de aici au consacrat 2 500 ore muncă patriotică pe șantierul construcției noului sector al uzinei, unde tinerii ingineri luaseră inițiativa să sprijine, prin asistența tehnică acordată în timpul lor liber, punerea grabnică în funcțiune a utilajelor. Remarcasem, alături de acestea, amploarea unei acțiuni ca **„Locul de muncă — cartea de vizită a fiecărui tînăr"**, precum și permanența altei deosebit de utile intervenții în sprijinul producției, **„Procesul rebuturilor"**, a cărui primă ediție s-a desfășurat încă din anul... 1948. În fine, ca date pentru o „fișă biografică", Stoian Stan ne mai spunea, că în cei opt ani de cînd îndeplinește această sarcină, organizația a crescut de la 440 de membri la peste 1 000, „între care 19 ingineri și tehnicieni, 280 absolvenți de liceu (circa 30 în 1964 !) și alți 185 care urmează liceul seral". Am reținut însă și un alt fapt, cuprinzînd în sine cea mai înaltă semnificație : în 1964 și în 1969 organizației de la Uzina „7 Noiembrie" i-a fost acordată Diploma de Onoare a Comitetului Central al U.T.C., pentru valoarea activității desfășurate în educarea tinerilor.

Ar fi fost poate suficient să ne oprim aici, pentru că și numai aceste cîteva elemente justifică din plin convingerea lui Stan Stoian că în acești ani „colectivul de uteciști din uzină a dobîndit o matură conștiință a răspunderilor sale sociale, înțelegînd rolul politic-educativ al organizației U.T.C. în directă legătură cu datoriile zilnice ale fiecărui tînăr".

Colocviul — dezbatere **„50 de ani de luptă și muncă sub conducerea partidului comunist"**, desfășurat și aici, ca pretutindeni în organizațiile Uniunii Tineretului Comunist, pusese însă, prin datele retrospectivei sale evocatoare, organizația U.T.C. de la Uzina de mașini agricole într-o lumină încă și mai bogată în semnificații. Așa am reconstituit, cu forța de simbol a unor realități pe care tinerii le-au cunoscut îndeaproape la întîlnirile cu cei mai vechi muncitori, traiectoria întreagă a unei întreprinderi și a unei organizații U.T.C. Totalitatea lor nu-și are spațiul aici, totuși trebuie spus că unde azi se fabrică peste 40 de produse asimilate în ultimii ani — unele deosebit de complexe tehnic, printre cele mai noi fiind remorcile basculante, mașinile de împrăștiat centrifugal, greblele rotative, frezele pentru legumicultură — prin 1920 nu exista decît „atelierul Brătășanu" specializat în reparații de locomobile și cositori trase de cai. S-a dezvoltat însă în acest atelier un puternic nucleu al mișcării revoluționare. De prin 1928 documentele semnalează și activitatea unei celule de uteciști, care participa activ la acțiunile de luptă ale muncitorilor, conduși de partid. Apoi, uteciștii, tinerii acestei întreprinderi au fost printre cei care luau cu asalt prefectura din Craiova în 1945, participau la acțiunile de improprietărire a țăranilor, la repararea utilajelor agricole în sate. După cum nu se poate uita că în anii următori, ca brigadieri pe șantierele naționale, au înălțat Depoul C.F.R. Craiova, Combinatul de ulei și zahăr din oraș, și-au făcut simțită forța brațelor la Bumbești-Livezeni.

În continuitatea unei tradiții depășind perioada celor din urmă opt ani, asemenea fapte alcătuiesc o biografie completă și exemplară. De curînd, în aceeași firească succesiune, s-a integrat un eveniment ce dă expresie sintetică succeselor de pînă acum, care îndeamnă la o și mai deplină valorificare a forțelor și capacității de muncă a tinerilor de aici : cu prilejul aniversării semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist, colectivului de uteciști de la Uzina de mașini agricole „7 Noiembrie" din Craiova i-a fost acordat drapelul jubiliar „A 50-a aniversare"

ION TRONAC

Constructorii de nave modelează și oameni

Nimic nu-ți vorbește mai convingător despre tinerii de la Șantierul Naval din Constanța decît acea „pregătire a viitorului" pe care am descoperit-o implacabil rostită de fiecare dintre constructorii de nave întîlniți cu ocazia unei recente vizite efectuate în acest centru al industriei de pe meleagurile străvechiului Tomis. Cred că n-aș fi înțeles pe deplin semnificația adîncă a pregătirilor ce se fac aici, dacă între parametrii viitorului, impresionant de exacți, unul nu mi-ar fi atras cu deosebire atenția. Saltul de-a dreptul spectaculos preconizat în domeniul tinereții șantierului va face ca detașamentul uteciștilor să crească de cîteva ori. Așteptarea acestei infuzii de tinerețe constituie, printre altele, și desigur în modul cel mai elocvent, mobilul febrilelor preparative al căror puls l-am resimțit și în care numele organizației U.T.C. revine cu firească insistență. Căci, așa cum mi se spunea, primirea în șantier a acestor tineri înseamnă mai mult decît asigurarea unor condiții tehnice și organizatorice pentru rapida lor integrare în atît de dificilul proces de producție al navelor. Presupune, totodată, efortul de a-i încadra în rîndurile oamenilor pe care îi vor întîlni în șantier, în acea ambianță de muncă și viață incorporată indisolubil în succesele obținute. Nimic mai firesc, deci, în aceste împrejurări ca organizația U.T.C., fiind vorba de tineri, să-și asume responsabilitatea grabnicei lor apropieri de acest climat, de a-i familiariza cu imaginea celor lingă care vor lucra, a organizației de tineret ai căror membri vor deveni, de a le împărtăși tradițiile participării uteciștilor la activitatea șantierului. Pentru că colectivul de aici se mindrește, pe bună dreptate, nu numai cu titlul de constructor de nave, ci și cu acela de a forma oameni pricepuți în meserie, îndrăzneți în viață, atașați sentimentului datoriei implinite. În această privință, celui nou venit tinerii de astăzi, ca și cei de ieri, au multe să-i mărturisească, fapte inscrise cu majuscule în cartea de onoare a șantierului, a organizației de tineret. Tînărul proaspăt intrat pe porțile întreprinderii îi va întîlni cu ușurință în diferitele secții, mereu dispuși să-i împărtășească din tainele meseriei și ale vieții. Vizitînd șantierul am încercat eu însumi această experiență, la fel cum, neîndoielnic, o va încerca oricare dintre tinerii așteptați acum să mărească rîndurile constructorilor de nave.

Astfel am cunoscut pe **Ștefan Anghel**, membru de partid din ilegalitate, a cărui activitate în șantier a început încă din anii uceniciei, prin 1928. Cu tonul sfătos al celui care-și amintește, mi-a vorbit despre celulele de uteciști înființate pe vremea lui în șantier, de participarea tinerilor, alături de comuniști, la lupta revendicativă pentru condiții mai bune de muncă și viață, împotriva asupririi. Ca și mie, Ștefan Anghel îi va vorbi tînărului nostru despre eroul utecist Filimon Sîrbu, pe care l-a cunoscut personal. Își va sublinia amintirea, bineînțeles, arătîndu-i cu pioșenie strungul la care a lucrat acesta, expus astăzi în holul clădirii administrative. În 1936, dintre tinerii făuritori de nave, un grup a plecat în Spania pentru a lupta împotriva fascismului, pentru cauza libertății și solidarității internaționaliste, căreia i-au dăruit totul. Cei rămași n-au precupețit nimic în bătălia dusă pentru sabotarea războiului antisovietic, pentru cucerirea puterii de către masele populare conduse de partidul comuniștilor.

Într-o altă secție l-am întîlnit pe **Petre Dima**, un om încă tînăr pe care, însă, față de evenimentele despre care vorbește, mi l-aș fi închipuit mult mai în vîrstă. La 14 ani îmbrăcase salopeta de brigadier la Bumbești-Livezeni. Mai apoi, în 1955, comanda o brigadă de tineri pe șantierul de la Cerna-Jiu, căreia i-a urmat prezența la ridicarea hidrocentralei de la Bicaz. Petre Dima este, însă, doar unul dintre brigadierii pe care i-a dat Șantierul naval constănțean. Salva-Vișeu, Lunca Prutului, termocentrala Ovidiu II, Iezer, digul Ciobanu-Girliciu-Dăeni, sînt locuri unde eforturile lor au rămas pentru totdeauna încrustate în construcțiile la a căror edificare și-au adus contribuția de îndrăzneală și dăruire.

Sigur că despre tinerii din șantier multe de spus are și actualul secretar al organizației U.T.C., **Marin Croitoru**. Argumentele sale, aparținînd prezentului imediat, nu sînt mai puțin impresionante decît celelalte. Ascultîndu-l, te poți convinge că tinerii zilei de azi nu sînt mai prejos decît predecesorii lor în ale vîrstei, continuatorii demni ai acelor tradiții care prin elanul lor de acum se îmbogățesc cu noi realizări. 300 este numărul tinerilor care s-au înscris în rîndurile inovatorilor și ale acelora care au făcut propuneri de îmbunătățire și raționalizare a producției în întrecerea socialistă. Priceperea, încrederea de care se bucură competența tinerilor la locurile de muncă au făcut ca jumătate din corpul șefilor de secții să fie recrutată dintre ei. Iată o dovadă elocventă a prestigioasei contribuții aduse de tineri la succesele în muncă repurtate de colectivul șantierului. Nici tradițiile muncii voluntar-patriotice nu sînt dezmințite. Numai anul trecut, de pildă, membrii organizației U.T.C. au efectuat peste 100 000 ore în cadrul acțiunilor de muncă patriotică. Raportînd cifra la totalul de 1 200 de uteciști ai șantierului ai posibilitatea de a surprinde mai exact valoarea ei materială și educativă. Anul care s-a încheiat nu de mult a însemnat, însă, și entuziasta preluare de către uteciști a inițiativei lansate de organizația de partid din șantier, intitulată **„Să muncim și să trăim în chip comunist"**. Ea a și început să-și arate roadele printr-o mai serioasă disciplină, printr-o grijă sporită față de averea obștească, pentru îndeplinirea în condiții mai bune a sarcinilor cu care sînt investiți tinerii.

Zilele din urmă au îmbogățit biografia organizației uteciștilor de la Șantierul naval cu un moment remarcabil. Cu ocazia aniversării semicentenarului, pentru întreaga activitate desfășurată, Comitetul Central al U.T.C. a distins-o cu drapelul jubiliar „A 50-a aniversare". Această distincție binemeritată este expresia aprecierii și a prestigiului de care se bucură tinerii din această cetățuie muncitorească de-a lungul deceniilor, școală de educație revoluționară a tuturor acelora care au trecut pragul șantierului. Pentru tînărul care este așteptat să facă în curînd același pas, toată această retrospectivă capătă forța unui îndemn de a fi asemenea acelora care au creat prin muncă și dăruire renumele colectivului, al tinerilor săi. Oamenii dinaintea lui, ca și aceia de acum, au făcut și fac totul ca să-i ofere un teren de acțiune mobilizator de pe care să scruteze viitorul cu mîndria de a fi membru al colectivului mereu tînăr al constructorilor de nave din Constanța.

TRAIAN GÎNJU

Tinerii unei comune și proverbul bunului gospodar

Cînd am coborît din mașină am avut senzația, după cîțiva pași, că am intrat într-o lume deosebită. Am pornit prin satul necunoscut la întîmplare, fără să opresc pe cineva și să pun întrebări. Mergeam și priveam : în parc un grup de tineri plantau pomi, curățau iarba, reamenajau ronduri pentru flori ; de-a lungul șoselei care străbate satul, alte grupuri de tineri pregăteau tufele de trandafiri pentru timpul înfloririi ; pe uliți și în curțile gospodarilor același freamăt primăvăratec, tineri și tinere, elevi, oameni mai în vîrstă, toți avînd în mîini hîrleț, lopeți, foarfeci de curățat pomi. Revin la șosea și îmi rotesc privirea pe cîteva firme : căminul cultural, librărie, alimentara, frizerie, coafură, tapițerie, mobilă, atelier de pielărie, restaurant, grădină de vară, croitorie etc. Pe panoul de afișaj din fața căminului cultural se mai anunță încă, cu litere mari, desfășurarea fazei inter-comunale a concursului „Pagini de luptă din istoria U.T.C." la care se întrecuseră echipajele de tineri din Insurăței, Bărăganu, Viziru și Zăvoaiele. Pe doi membri ai echipajului din Insurăței aveam să-i cunosc o oră mai tîrziu, unul fiind Iordache Bătrînu, secretarul comitetului U.T.C. de la C.A.P. „Grivița Roșie" din Insurăței, iar celălalt — Bucur Cotigă, secretarul organizației U.T.C. nr. 1 din aceeași cooperativă. Cîștigătorii mai purtau și acum floarea zîmbetului pe buze...

La tot pasul, aici, în comuna Insurăței din județul Brăila, iei cunoștință cu fapte pline de însorite semnificații. Peste tot — elemente ale unei vieți în continuă dezvoltare și înfrumusețare. Peste tot — tineri. Munca, entuziasmul și tinerețea lor sînt prezente peste tot. Ajungem la C.A.P. „Grivița Roșie", una din cele mai bune cooperative agricole de producție din județul Brăila, la organizația U.T.C. de la C.A.P. „Grivița Roșie", una din cele mai bune organizații U.T.C. din județul Brăila, întovărășiți de corul acestor semnificații care grăiesc despre aspectele concrete constatate, așa cum grăiesc cuvintele despre sufletele și ideile oamenilor.

Mă întîmpină Iordache Bătrînu, cu cei 21 de ani ai săi, și Bucur Cotigă. Au fost colegi din clasa I și pînă în ultimul an de liceu, iar acum sînt din nou colegi. Dumitru Priceputu, care are 24 de ani („neîmpliniți încă" — subliniază Bătrînu) și care este președintele C.A.P. și membru al C.C. al U.T.C., nu este aici. E plecat la o consfătuire, la județ. Cîți tineri sînt în conducerea cooperativei agricole de producție ? „Din 20 cadre total, 15 sînt tineri. Am putea denumi C.A.P. „Grivița Roșie" drept cooperativa agricolă de producție a tineretului".

Alegem iarăși, dintre multele aspecte concrete, cîteva cu semnificații mai consistente. Mai întîi, cunoscuta problemă a participării tinerilor la munca din cîmp : „Nu, la noi nu se pune problema participării tinerilor la muncă în aceiași termeni în care se pune în alte părți, ne precizează Iordache Bătrînu, secretarul comitetului U.T.C. La noi toți tinerii participă la muncă. De la un timp am început să ridicăm mai ales problema rezultatelor acestei participări, a productivității muncii prestate de tineri. Ne găsim deci pe altă treaptă ; și aici meritul principal revine tovarășului Dumitru Priceputu".

Numele președintelui cooperativei agricole de producție este foarte ades invocat. Dumitru Priceputu a fost pînă nu demult și secretarul comitetului comunal U.T.C. Toți vorbesc despre el cu un deosebit respect. Deși are doar 24 de ani, mulți oameni în vîrstă așteaptă de la el un sfat. „Are un dar deosebit de a se face înțeles, de a-și apropia oamenii, de a stimula în ei tot ce e bun, îmi spune Bucur Cotigă. El a trezit în tinerii noștri idealul de a fi buni gospodari, de a căuta împlinirea aici, în satul lor de baștină și nu să se lase purtați de valurile întîmplărilor. Pe urmele lui vrem să pășim și noi, cei cu cîțiva ani mai tineri".

Idealul de a fi bun gospodar, o dată conturat, a trezit în mulți tineri din Insurăței energii nebănuite. Stau mărturie zilele de totală dăruire prin muncă ale lui Gheorghe Roșu și Tudor Belencu, ale lui Andrei Pleșa și Gheorghe Voineag, ale atîtor tineri ieșiți recent, din proprie inițiativă pe cîmp, în amurg de soare, să împrăștie îngrășăminte naturale, să sape canale de desecare în orele lor libere, să înfrumusețeze comuna, să amenajeze o șosea între Insurăței și Pădurea Viișoara. „Încerc să-mi imaginez, îmi spune Iordache Bătrînu, cu ce suflet vor participa tinerii la lucrările de canalizare a comunei, care vor începe nu peste mult timp. Sînt sigur că va porni, spontan, o mare întrecere între ei".

— Am început să ierbicidăm toată suprafața însămînțată cu porumb — ne spune Iordache Bătrînu. Intenționăm, de asemenea, ca anul acesta să ierbicidăm și via. Așa că nu mai este nevoie de prășitori. Avem însă nevoie de conducători ai utilajelor agricole. Deci e necesar ca tinerii să învețe, să se califice. Vine timpul cînd ei nu vor mai putea fi țărani cu sapa în mînă, așa cum au fost părinții lor. Ceea ce trebuie înțeles foarte bine, foarte clar, și acum, nu peste un an, doi.

Tocmai de aceea, ni se spune, organizația U.T.C. de la C.A.P. „Grivița Roșie" a pus un accent deosebit, în această iarnă, pe învățămîntul agrozootehnic, intervenind adeseori și pe lîngă lectori pentru îmbunătățirea lecțiilor cu cunoștințe de ultimă oră. Ajunși aici, ni se comunică o frază pe care, pentru semnificația ei, o redăm întocmai : „Dacă în 1938 în ambele județe Galați și Brăila lucrau în agricultură doar 16 specialiști, la ora actuală numai în comuna noastră sînt 16".

Tinerii vorbesc cu mîndrie despre organizația lor, despre cooperativa lor agricolă, despre comuna lor. Ei înșiși subliniază semnificațiile diferitelor aspecte concrete, dovedesc o frumoasă maturitate și deși au doar 21 de ani, își susțin ideile cu înflăcărare dar în același timp și cu temeinice argumente.

Acele argumente care justifică din plin recenta acordare de către C.C. al U.T.C., a drapelului jubiliar „A 50-a aniversare" organizației U.T.C. a cooperativei agricole „Grivița Roșie".

ION CHIRIC

TRAINICE LEGĂTURI ÎNTRE ROMÂNIA ŞI TANZANIA

„Vizita oficială în Tanzania a preşedintelui român constituie o piatră de hotar în relaţiile dintre Tanzania şi România" — scria ziarul „NATIONALIST". Dialogul dintre cele două ţări — prilejuit de vizita tovarăşului Nicolae Ceauşescu, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, în Republica Unită Tanzania — a ilustrat fundamentul trainic pe care se dezvoltă relaţiile româno-tanzaniene. Căldura primirii făcută tovarăşului Ceauşescu, sentimentele de profundă prietenie cu care conducătorul României socialiste a fost salutat dau expresie preţuirii pe care poporul tanzanian o acordă ţării noastre, poziţiei ei constructive, realiste în viaţa internaţională. Un cîntec s-a făcut auzit în aceste zile la Dar Es Salaam. Un cîntec pe care mulţimile l-au reluat deseori. Versurile sale, rostite într-o limbă care se vorbeşte la mii de kilometri depărtare de pămîntul românesc, aminteau despre „politica României de prietenie" şi despre „stima pe care şi-a cîştigat-o preşedintele Ceauşescu". Este un gest spontan care tălmăceşte o stare de spirit. Despre poporul tanzanian se afirmă că este sobru, reţinut, ponderat. Dar tanzanienii ştiu să dăruiască prietenilor adevăraţi întreaga căldură a inimilor lor. Pe tovarăşul Ceauşescu, pe ceilalţi oaspeţi români, i-au primit cu emoţionante manifestări de prietenie, într-un mod care dă relief simpatiei şi stimei de care se bucură România şi conducătorul ei şi în acest loc îndepărtat al Africii.

Tovarăşul Ceauşescu a adresat mulţumiri tuturor cetăţenilor Tanzaniei care au făcut o primire deosebit de călduroasă reprezentanţilor României. În mod deosebit, tovarăşul Ceauşescu a menţionat primirea şi manifestările foarte călduroase ale tineretului tanzanian. „Subliniez acest lucru — spunea preşedintele Consiliului de Stat al României — pentru că aceasta dovedeşte spiritul nou în care se dezvoltă tineretul. Şi aceasta constituie, de asemenea, viitorul oricărui popor care porneşte spre o viaţă nouă".

Vizita în Republica Unită Tanzania, deşi a durat puţine zile, este bogată în rezultate. După celelalte etape ale itinerariului african al tovarăşului Nicolae Ceauşescu — Algeria, Republica Africa Centrală, Republica Populară Congo, Zair şi Zambia — Tanzania a fost gazda ospitalieră a solilor poporului român. Zilele petrecute în această ţară de către tovarăşul Ceauşescu au permis cunoaşterea unor aspecte definitorii pentru eforturile pe care Tanzania le depune în vederea dezvoltării sale pe calea progresului social. În acelaşi timp, conducătorii celor două ţări au avut prilejul să examineze pe larg problemele relaţiilor bilaterale ca şi alte probleme de interes comun. Convorbirile de la Dar Es Salaam au evidenţiat cursul pozitiv pe care-l cunosc relaţiile dintre ţările noastre, faptul că ele se întăresc şi se dezvoltă continuu în folosul reciproc. Atmosfera de ambianţă cordială, de prietenie şi de înţelegere mutuală, sub auspiciile căreia s-a desfăşurat dialogul la nivel înalt, reflectă dorinţa celor două părţi de a da dimensiuni mereu mai cuprinzătoare raporturilor dintre România şi Tanzania. Legăturile dintre cele două ţări urmează să se amplifice pe toate planurile. În acest context capătă o semnificaţie deosebită discuţiile pe care delegaţia română de partid le-a avut cu reprezentanţii Partidului T.A.N.U. şi Partidului Afro-Shirazi, discuţii în cadrul cărora s-a căzut de acord asupra dezvoltării în continuare a relaţiilor reciproce. Secretarul general al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceauşescu şi preşedintele Partidului Uniunea Naţională Africană din Tanganika, Mwalimu Julius Kambarage Nyerere, au subliniat dreptul fiecărui partid de a stabili politica internă şi externă în mod independent, pornind de la cerinţele legilor generale ale dezvoltării sociale şi pe baza analizei condiţiilor şi particularităţilor concrete ale ţării sale, aducîndu-şi în acest fel contribuţia la cauza internaţionalistă a luptei împotriva imperialismului, pentru pace, libertate, independenţă naţională şi socialism.

Declaraţia comună româno-tanzaniană reliefează dorinţa comună a celor două ţări de a extinde schimburile comerciale, cooperarea economică şi tehnică pe baze reciproc avantajoase. Convorbirile care au avut loc la Dar Es Salaam au permis investigarea şi concretizarea unor domenii în care urmează să se realizeze proiectele de cooperare în producţie. Organele de specialitate din cele două ţări vor întreprinde măsuri pentru a dezvolta cooperarea mai ales în sectoarele minier, industriei uşoare, agricol, alimentar, materialelor de construcţii, precum şi în domeniul asistenţei tehnice şi al pregătirii cadrelor. România şi Tanzania şi-au exprimat dorinţa de a înfiinţa societăţi mixte în diferite domenii de interes comun, ceea ce va constitui o nouă formă de cooperare economică între cele două ţări. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu sublinia că „vizita noastră, deşi scurtă, a dus la rezultate deosebit de bune pentru viitorul relaţiilor dintre poporul român şi poporul tanzanian".

Convorbirile dintre cei doi preşedinţi au oferit prilejul unui larg schimb de păreri în legătură cu realităţile internaţionale. S-a evidenţiat, în acest cadru, faptul că în lumea contemporană cresc în mod pregnant rolul şi influenţa forţelor păcii, democraţiei şi progresului. Preşedinţii Ceauşescu şi Nyerere au subliniat necesitatea de a se acţiona perseverent în direcţia unirii tuturor forţelor frontului antiimperialist şi a dezvoltării cooperării dintre ele, aceasta constituind o condiţie pentru triumful luptei lor împotriva politicii de dominaţie, intimidare şi agresiune, împotriva politicii de folosire a forţei sau a ameninţării cu forţa, pentru eradicarea completă a colonialismului şi neocolonialismului, pentru impunerea în relaţiile dintre state a principiilor cu aplicaţie universală ale dreptului internaţional, pentru asigurarea respectării drepturilor popoarelor de a dispune în mod liber de bogăţiile naţionale şi de a decide de sine stătător asupra căilor dezvoltării lor economice şi sociale. Documentul comun relevă convingerea celor două părţi că toate ţările lumii, indiferent de mărimea şi potenţialul lor, poartă răspunderea pentru destinele păcii şi securităţii internaţionale.

Conducătorii României şi Tanzaniei au reafirmat solidaritatea lor militantă cu lupta popoarelor din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, Namibia şi alte teritorii dependente, pentru lichidarea asupririi coloniale, pentru cucerirea independenţei naţionale şi înfăptuirea aspiraţiilor lor legitime de libertate şi progres social. În acelaşi timp, a fost condamnată fără rezerve politica de apartheid şi de discriminare rasială din Republica Sud-Africană şi Rhodesia. Declaraţia comună relevă sprijinul celor două ţări pentru lupta statelor din Africa şi din alte regiuni ale lumii, pentru apărarea şi consolidarea independenţei, dezvoltarea economică şi socială de sine stătătoare, pentru înfăptuirea năzuinţelor lor vitale. Preşedintele Nyerere remarca: „Sîntem fericiţi că poporul român înţelege libertatea Africii ca un aspect al păcii pe plan mondial şi de aceea îi acordă sprijin în mari proporţii". De altfel, cu ocazia vizitei sale la Dar Es Salaam, tovarăşul Nicolae Ceauşescu s-a întîlnit cu conducătorii mişcărilor de eliberare naţională din Mozambic, Namibia şi Africa de Sud. Aceste întîlniri, desfăşurate într-o ambianţă de caldă prietenie şi înţelegere reciprocă, au prilejuit reafirmarea solidarităţii Partidului Comunist Român, a poporului nostru, cu forţele care în Africa luptă curajos pentru libertate, pentru înlăturarea dominaţiei coloniale, pentru drepturile popoarelor din Mozambic, Namibia şi Africa de Sud de a-şi făuri viitorul în mod liber, potrivit voinţei şi propriilor interese.

În cadrul convorbirilor româno-tanzaniene s-a apreciat că reducerea şi lichidarea decalajului dintre ţările în curs de dezvoltare şi cele avansate reprezintă o sarcină urgentă pentru progresul umanităţii, consolidarea păcii şi lărgirea cooperării internaţionale.

Documentul dat publicităţii la încheierea acestor convorbiri exprimă solidaritatea activă cu lupta dreaptă a popoarelor din Indochina împotriva agresiunii americane, subliniază necesitatea soluţionării grabnice, pe cale paşnică, a conflictului din Orientul Apropiat, în conformitate cu rezoluţia Consiliului de Securitate, evidenţiază însemnătatea pe care o are în zilele noastre înfăptuirea dezarmării generale şi, în primul rînd, a celei nucleare, salută evoluţia pozitivă de pe continentul european în direcţia destinderii.

Vizita întreprinsă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu în Tanzania — eveniment politic de o deosebită importanţă — reprezintă o contribuţie preţioasă la adîncirea cunoaşterii reciproce, la approfundarea relaţiilor de prietenie şi cooperare dintre cele două ţări şi constituie, totodată, un aport de seamă la eforturile pentru afirmarea drepturilor suverane ale tuturor popoarelor, la unitatea forţelor antiimperialiste, pentru triumful ideilor păcii şi înţelegerii între popoare. Manifestările călduroase de prietenie, sub semnul cărora această vizită s-a desfăşurat, exprimă puternicul răsunet pe care îl are politica externă a României socialiste, prestigiul pe care ea l-a dobîndit în lumea întreagă, prestigiu care este inseparabil de numele conducătorului nostru iubit — tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

M. RAMURĂ

W. WHITELAW LA BELFAST

BELFAST 31 (Agerpres) — William Whitelaw, secretarul de stat britanic însărcinat cu problemele Irlandei de Nord, a sosit, joi seara, la Belfast, pentru a prelua oficial conducerea directă a provinciei, după încheierea formalităţilor de aprobare în Camera Comunelor a legii privind transferarea către guvernul de la Londra a întregii puteri executive din Irlanda de Nord.

Cu cîteva ore înainte de sosirea ministrului britanic, fostul premier nord-irlandez, Brian Faulkner, a declarat că guvernul demisionar va colabora cu William Whitelaw, dar nu va accepta prelungirea administrării Ulsterului de către guvernul britanic dincolo de perioada fixată iniţial, respectiv un an. Totodată, Brian Faulkner a respins ideea recunoaşterii comisiei consultative care urmează să fie desemnată de guvernul britanic pentru a-l asista pe William Whitelaw în îndeplinirea sarcinilor sale.

Aspect de la una din numeroasele demonstraţii din ultimul timp ale studenţilor spanioli pentru reforma universitară

de peste hotare

● DUPĂ CUM INFORMEAZĂ REVISTA „Business Week", între conducerea firmei Itt şi oficialităţi guvernamentale americane au avut loc în 1970 consultări privind posibilitatea unor acţiuni împotriva preşedintelui chilian Salvador Allende.

Dezvăluirea a fost făcută de John McCone, care, între 1961 şi 1965, a fost director al C.I.A. şi, în prezent, face parte din Consiliul de administraţie al firmei Itt. McCone a declarat că a fost consultat personal în această problemă. McCone a confirmat, totodată, autenticitatea documentelor date publicităţii de ziaristul Jack Anderson, care implica firma Itt într-o tentativă de blocare a preluării funcţiei de şef al statului chilian de către Salvador Allende.

Delegaţia Consiliului Economic şi-a încheiat vizita în S.U.A.

LOS ANGELES 31 (Agerpres). — Delegaţia Consiliului Economic al Republicii Socialiste România, condusă de Manea Mănescu, vicepreşedinte al Consiliului de Stat şi preşedinte al Consiliului Economic, şi-a încheiat vizita în S.U.A. După cum s-a mai anunţat, în cursul vizitei, pe care a făcut-o la invitaţia Consiliului consilierilor economici ai Casei Albe, Manea Mănescu a fost primit de preşedintele Statelor Unite ale Americii Richard Nixon, şi a avut o întrevedere cu secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim.

Delegaţia economică română a avut întrevederi şi convorbiri la principalele departamente economice din S.U.A., cu privire la extinderea schimburilor comerciale şi a cooperării economice şi tehnico-ştiinţifice româno-americane, s-a întîlnit cu senatori şi deputaţi, cu care a avut convorbiri privind perspectivele de dezvoltare a relaţiilor dintre cele două ţări.

În timpul şederii în S.U.A., delegaţia română a întreprins o călătorie în principalele centre economice, comerciale şi financiare din această ţară — New York, Chicago, Minneapolis, San Francisco şi Los Angeles — unde a purtat convorbiri cu reprezentanţi ai cercurilor de afaceri, prilej cu care s-au explorat posibilităţi noi pentru dezvoltarea relaţiilor comerciale bilaterale.

Delegaţia română s-a bucurat de o primire cordială din partea Administraţiei S.U.A., întrevederile şi convorbirile desfăşurîndu-se într-o atmosferă de stimă şi respect reciproc, ce caracterizează relaţiile dintre România şi Statele Unite ale Americii.

Interviu acordat de dr. Abdel Kader Hatem, vice prim-ministru şi ministru al informaţiilor şi culturii al Republicii Arabe Egipt, Televiziunii Române

„Relaţiile româno-egiptene constituie un exemplu bun al colaborării prieteneşti între două ţări. Ele sînt relaţii durabile, aşezate pe baze sănătoase, în toate domeniile: economic, cultural, politic" — a declarat dr. Abdel Kader Hatem, vice prim-ministru şi ministru al informaţiilor şi culturii al Republicii Arabe Egipt, în interviul acordat televiziunii române, în preajma vizitei în Egipt a tovarăşului Nicolae Ceauşescu. „Văd limpede largile perspective care se deschid în viitor relaţiilor dintre cele două ţări, relaţii care pot să înflorească, să se dezvolte în toate domeniile — fenomen pe care noi îl dorim pentru întărirea prieteniei dintre cele două popoare" — a subliniat dr. Abdel Kader Hatem.

Vorbitorul s-a referit, în continuare, la unele probleme actuale ale societăţii egiptene, la realizările poporului R.A.E. „Ne-am construit o bază industrială puternică şi am mărit producţia agricolă de mai bine de şase ori". „Ne-am format regimul pe care ni-l doream — regimul socialist, întemeiat pe dreptate şi egalitate şi izvorît din însăşi firea poporului egiptean. Au fost elaborate planuri de dezvoltare, care urmăresc ridicarea producţiei şi creşterea venitului naţional" — a relevat vorbitorul.

În continuare dr. Abdel Kader Hatem s-a referit la conflictul din Orientul Apropiat, arătînd în acest context: „Noi continuăm să depunem eforturi pentru dezvoltarea pe mai departe a Egiptului, pentru menţinerea cuceririlor revoluţiei noastre socialiste, aşteptînd momentul în care vom elibera pămînturile arabe ocupate de Israel şi în care vor fi redate arabilor palestinieni drepturile răpite".

În legătură cu apropiata vizită a tovarăşului Nicolae Ceauşescu în Egipt, vorbitorul a spus: „Poporul egiptean este bucuros să-l salute pe preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România şi să exprime sentimentele sale prieteneşti faţă de poporul român. Apreciem poziţia adoptată de România faţă de poporul egiptean şi faţă de popoarele arabe în general, faţă de strădaniile populaţiei palestiniene de a-şi obţine drepturile sale legitime, în acord cu toate hotărîrile Organizaţiei Naţiunilor Unite, care susţin retragerea Israelului şi care condamnă orice obţinere de teritorii prin forţă. Prezentăm, de aceea, mulţumirile noastre poporului român, care ne acordă sprijin în această poziţie.

Considerăm că importantele întîlniri care au avut loc între personalităţi de răspundere din cele două ţări, vor contribui la dezvoltarea relaţiilor dintre poporul român şi cel egiptean. Fără îndoială că vizita preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu, şi întîlnirea sa cu preşedintele Republicii Arabe Egipt, Anwar Sadat, vor avea o influenţă hotărîtoare în ce priveşte dezvoltarea relaţiilor dintre cele două ţări în viitor şi, de asemenea, în ce priveşte progresul şi pacea în general.

În încheiere, doresc să exprim poporului român sentimentele noastre de prietenie şi cordialitate, sentimente care leagă cele două popoare. Noi urmărim cu atenţie succesele poporului român şi îi urăm prosperitate, progres, înflorire continuă".

● UN DECRET SPECIAL al Tribunalului electoral din Panama anunţă crearea a două municipalităţi cu drepturi egale la viitoarele alegeri din august a.c. în asa-zisa zonă a Canalului de Panama, aflată actualmente sub administraţia guvernului S.U.A. Rezidenţii panamezi aflaţi în cele două municipalităţi — cea a Atlanticului şi cea a Pacificului — vor vota împreună cu concetăţenii lor din Republica Panama pe cei 500 reprezentanţi ai viitoarei adunări populare, organism cu atribuţii legislative, căreia îi va reveni şi sarcina desemnării şefului statului.

Agenţia Prensa Latina relevă că întreaga presă panameză califică decretul Tribunalului electoral ca pe un act de reafirmare a suveranităţii naţionale asupra aşa numitei zone a Canalului şi un avertisment clar adresat Statelor Unite.

Ambasadorul român la Moscova primit de K. F. Katuşev

● AMBASADORUL extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, Gheorghe Badrus, a fost primit, la 31 martie, de către K. F. Katuşev, secretar al C.C. al P.C.U.S. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire caldă, prietenească.

Declaraţia M.A.E. al R. P. Chineze

● MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE AL R. P. CHINEZE a dat publicităţii o declaraţie în care exprimă sprijinul guvernului şi poporului chinez faţă de poziţiile guvernului R. D. Vietnam şi Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, poziţii cuprinse în declaraţiile din 28 şi 29 martie prin care condamnă guvernul S.U.A. pentru hotărîrea de a sabota convorbirile de la Paris cu privire la Vietnam.

● UN COMUNICAT OFICIAL al guvernului turc a anunţat joi seara că 10 membri ai organizaţiei ilegale „Dev-Genc", care se retrăseseră, împreună cu trei ostatici, într-o clădire din satul Kizildere, au fost ucişi în urma schimburilor de focuri angajate cu forţe ale poliţiei turce, care înconjuraseră casa — informează agenţiile France Presse şi Asociated Press. La 26 martie a.c., membrii organizaţiei amintite au răpit trei tehnicieni străini — un canadian şi doi britanici — care lucrau la o staţie radar în localitatea Unye, de pe litoralul Mării Negre. Răpitorii urmăreau să obţină eliberarea a trei persoane, membre ale aceleiaşi organizaţii, condamnate la moarte de către un tribunal din Ankara.

PE SCURT

● POSTUL DE RADIO BUJUMBURA, reluat de agenţia Reuter, a anunţat că fostul rege al statului african Burundi, Ntare al V-lea, a fost arestat, în urma încercării sale de a pătrunde pe teritoriul ţării cu sprijinul mercenarilor, în scopul răsturnării actualului regim. Au fost arestaţi, de asemenea, cinci dintre mercenarii care îl însoţeau pe Ntare.

Preşedintele Republicii Burundi, Michel Micombero — a anunţat postul de radio — a convocat o reuniune specială a guvernului în vederea examinării situaţiei existente în ţară, după tentativa, eşuată, întreprinsă de fostul rege.

Întrevedere M. Schumann — Nguyen Thi Binh

PARIS 31 (Agerpres). — Maurice Schumann, ministrul afacerilor externe al Franţei, a primit, vineri, pe Nguyen Thi Binh, ministrul afacerilor externe al Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, conducătorul delegaţiei G.R.P. la Conferinţa de la Paris pentru Vietnam. La sfîrşitul întrevederii, Nguyen Thi Binh a declarat că a împărtăşit ministrului de externe francez „via preocupare" a guvernului său faţă de hotărîrea părţii americane de a întrerupe lucrările conferinţei pentru Vietnam — relatează agenţia France Presse. „Cerem ca Statele Unite să înceteze sabotarea conferinţei, să negocieze în mod serios şi să dea un răspuns favorabil propunerilor noastre de pace" — a adăugat Nguyen Thi Binh, menţionînd că a expus lui Maurice Schumann situaţia din Vietnamul de sud.

Ministrul de externe francez a arătat că deploră hotărîrea S.U.A. de a întrerupe conferinţa şi a reafirmat poziţia Franţei, care preconizează depunerea eforturilor necesare pentru a se obţine „reluarea negocierilor conferinţei de la Paris".

Pentru ratificarea tratatelor R.F.G. cu U.R.S.S. şi Polonia

BONN 31 (Agerpres). — Reprezentanţi ai diferitelor cercuri şi grupări din R. F. a Germaniei continuă să se pronunţe în favoarea ratificării tratatelor semnate de R. F. G. cu Uniunea Sovietică şi Polonia.

Numeroşi reprezentanţi ai sindicatelor s-au pronunţat pentru intrarea cît mai grabnică în vigoare a celor două tratate. Astfel, Dieter Kreczmar, secretar al organizaţiei regionale din Rhenania de nord-Westfalia a Sindicatului muncitorilor din industria chimică, a relevat necesitatea de a se da o ripostă cît mai energică adversarilor celor două tratate, subliniind că „tratatele prezintă o importanţă politică deosebită şi sînt în spiritul colaborării şi înţelegerii reciproce".

Preşedintele Sindicatului lucrătorilor din industria poligrafică şi a hîrtiei, Leonard Malein, a declarat că în prezent este necesar mai mult ca oricînd să se lupte pentru transpunerea în viaţă a celor două tratate. El a exprimat sprijinul sindicatului pe care îl reprezintă pentru politica îndreptată spre stabilirea unor relaţii de bună vecinătate cu statele socialiste din Europa răsăriteană.

La rîndul său, Joachim Weiler, membru al conducerii organizaţiei „Tinerii socialişti" din Essen, a subliniat că cele două tratate deschid o nouă etapă în relaţiile R. F. a Germaniei cu vecinii săi răsăriteni şi a chemat toate forţele democratice din ţară să mobilizeze pentru ratificarea lor neîntîrziată.

„Cosmos-482"

● ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ a fost lansat, la 31 martie, satelitul artificial al Pămîntului „Cosmos-482" — anunţă agenţia TASS. Satelitul este destinat continuării programului de exploatare a Cosmosului în conformitate cu programul anunţat.

● ALŢI 5 000 DE AFRICANI ZIMBABWE au fost obligaţi de guvernul rasist de la Salisbury să-şi părăsească locuinţele şi să trăiască în rezervaţii de tipul bantustanelor sud-africane. Autorităţile de la Salisbury au luat aceste măsuri în urma puternicelor manifestaţii organizate de populaţia Zimbabwe împotriva regimului rasist din Rhodesia.

A. Greciko primit de I. B. Tito

● MAREŞALUL IOSIP BROZ TITO, preşedintele R.S.F. Iugoslavia, comandantul suprem al forţelor armate ale R.S.F.I., a primit, la Brioni, pe mareşalul Uniunii Sovietice, A. A. Greciko, ministrul apărării al U.R.S.S., cu care a avut o convorbire prietenească — informează agenţia Taniug.

● AGENŢIA CHINA NOUĂ anunţă că delegaţia guvernamentală egipteană, condusă de Mahmud Riad, consilier pentru problemele externe şi reprezentant special al preşedintelui Anwar Sadat, şi-a încheiat vizita în R. P. Chineză, plecînd spre patrie.

Cu prilejul semicentenarului U. T. C.

MESAJE DE FELICITARE

La cea de-a 50-a aniversare a organizaţiei dv., vă transmitem salutul frăţesc al tineretului comunist italian şi urări de noi succese în activitatea dv. viitoare.

Cei 50 de ani de existenţă a Uniunii Tineretului Comunist, de luptă hotărîtă, alături de clasa muncitoare, pentru construirea şi dezvoltarea societăţii socialiste constituie mărturia cea mai grăitoare a unei activităţi consacrate realizării aspiraţiilor de progres şi libertate ale întregului tineret român.

Prin activitatea şi rolul decisiv al organizaţiei dv., participarea tineretului în cele mai diferite sfere ale vieţii politice şi economice, ale învăţămîntului, culturii, conducerii societăţii a cunoscut o creştere deosebită. Elanul şi dăruirea caracteristice tineretului constituie garanţia dezvoltării în continuare a socialismului, a înlăturării oricăror obstacole care barează calea socialismului în lume.

Angajată în luptă grea şi aprigă împotriva cercurilor reacţionare din ţara noastră, în eforturile de a face din tineretul italian o forţă decisivă în lupta împotriva agresiunilor şi uneltirilor imperialismului, pentru pace, pentru ca Italia să păşească pe calea socialismului, Federaţia Tineretului Comunist Italian (F.G.C.I.) vede în Uniunea Tineretului Comunist o organizaţie care, în alte condiţii, militează pentru aceleaşi obiective.

În organizarea unor importante acţiuni ale tineretului progresist european dedicate creării unui sistem de securitate pe continentul nostru, cum au fost întîlnirile de la Snagov şi Florenţa, U.T.C. şi F.G.C.I. au realizat o strînsă şi rodnică colaborare.

Dezvoltarea unor relaţii puternice între organizaţiile noastre de tineret, întîlnirile, schimburile de delegaţii, constituie o contribuţie la realizarea unităţii de luptă a tuturor tinerilor comunişti, socialişti şi progresişti din Europa şi din întreaga lume.

Cu ocazia celei de-a 50-a aniversări a U.T.C., F.G.C.I. salută organizaţia de avangardă a tineretului român, factor activ al luptei împotriva imperialismului, pentru pace, desfiinţarea blocurilor militare, coexistenţă paşnică, pentru unitatea mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale în condiţiile recunoaşterii diversităţii şi autonomiei fiecărui partid.

Trăiască cea de-a 50-a aniversare a U.T.C.!

Trăiască prietenia între tineretul român şi italian!

Trăiască unitatea tuturor tinerilor comunişti, socialişti şi progresişti din lume!

COMITETUL CENTRAL AL FEDERAŢIEI TINERETULUI COMUNIST ITALIAN

Cu prilejul aniversării semicentenarului creării Uniunii Tineretului Comunist din Republica Socialistă România vă adresăm călduroase felicitări şi urări de noi succese în munca dv.

UNIUNEA SOCIAL-DEMOCRATĂ A TINERETULUI DIN FINLANDA

Se împlinesc 50 de ani de cînd tinerii români, organizaţi sub steagurile revoluţionare ale Partidului Comunist Român, luptă neobosit împotriva imperialismului agresor şi pentru instaurarea unei societăţi unde fiecare să primească după necesităţi şi unde de la fiecare se cere după capacităţile sale.

Astăzi, dv. trăiţi şi munciţi pe pămîntul liber al României socialiste. Tineretul român este o prezenţă activă în industrie, agricultură, învăţămînt, în planificare şi conducere.

În acelaşi timp organizaţia dv. duce o politică internaţionalistă, de unitate cu toţi tinerii de pretutindeni, în lupta împotriva imperialismului.

În prezent, cînd toate ţările subdezvoltate din America Latină, în frunte cu Cuba şi Chile, luptă pentru cucerirea celei de a doua şi definitive independenţe, cînd în Uruguay s-a consolidat unitatea politică a poporului în FRENTE AMPLIO, noi, tinerii socialişti simţim solidaritatea internaţională, exprimată azi, la cea de-a 50-a aniversare a Uniunii Tineretului Comunist din România.

WALTER ALFARO
secretar general al Tineretul Socialist din Uruguay

La 19 martie 1972, Uniunea Tineretului Comunist din România sărbătoreşte 50 de ani de luptă eroică, revoluţionară şi de muncă pentru cauza Partidului Comunist Român, pentru realizarea aspiraţiilor fundamentale ale poporului.

Cu ocazia semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist din ţara dv. am plăcerea şi onoarea să vă transmit un mesaj cordial şi sincere felicitări.

Cu ocazia acestei zile istorice, urăm poporului şi tineretului român, progres şi viitor prosper sub conducerea şi îndrumarea înţeleaptă a conducătorului dv. iubit, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Sîntem convinşi că bunele relaţii existente între Mişcarea Tineretului Socialist din Mauriciu şi tineretul român, se vor dezvolta şi vor deveni tot mai puternice.

Ştim că în ultimii 50 de ani România a făcut progrese remarcabile în diferite domenii ale vieţii umane, în industrie, agricultură, ştiinţă şi tehnologie, sănătate, educaţie, sport. Azi există o puternică încredere în sine şi o fermă hotărîre a poporului şi tineretului român de a dezvolta şi aplica mai departe cuceririle ştiinţei şi tehnicii, de a utiliza la maximum vastele resurse naturale şi economice. De fapt, zelul şi entuziasmul întregii naţiuni, care fac să meargă ţara înainte, pentru a cîştiga o poziţie în cadrul naţiunilor dezvoltate ale lumii, sînt fără precedent. Cred că nu există un fapt asemănător în istorie cu ceea ce încearcă să realizeze tineretul în România de azi. Tineretul român a avut un rol decisiv în toate luptele revoluţionare, în construcţia societăţii româneşti de azi. Tinerii români au făcut multe sacrificii în înfrîngerea maşinii de război hitleriste, în august 1944. Istoria de o jumătate de secol a organizaţiei dv. este strîns legată de istoria României, de succesele sale în realizarea idealurilor socialismului şi comunismului.

În toate acestea, frăţia şi unitatea întregului tineret din România — român, maghiar, german şi de alte naţionalităţi — s-a cimentat continuu.

Uniunea Tineretului Comunist şi Uniunea Asociaţiilor Studenţeşti din România au contribuit şi continuă să contribuie la realizarea politicii externe a ţării lor, colaborînd cu tineretul din cele cinci continente, pentru pace, dreptate socială şi progres. Uniunea Tineretului Comunist este pe deplin conştientă de evoluţia tinerei generaţii, contribuind la formarea fiecărui tînăr ca un muncitor model şi luptător consecvent pentru triumful principiilor eticii şi echităţii socialiste şi a idealurilor comuniste.

Trăiască cei 50 de ani de luptă şi muncă ai Uniunii Tineretului Comunist din România!

Trăiască Mişcarea Tineretului Socialist şi tineretul din Mauriciu!

Trăiască Uniunea Tineretului Comunist din România!

REHMAN JOGOO,
secretarul Mişcării Tineretului Socialist din Mauriciu

SEMICENTENARUL U.T.C. PESTE HOTARE

Conferinţă de presă la Bruxelles

La ambasada Republicii Socialiste România din Bruxelles a avut loc o conferinţă de presă dedicată semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist din România. În expunerea sa, ambasadorul român, Al. Lăzăreanu, a prezentat principalele momente din viaţa şi activitatea tineretului patriei noastre. Au fost reliefate, de asemenea, contribuţia şi sprijinul activ al tinerei generaţii în toate domeniile de activitate pentru realizarea grandioasei opere de construire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

La această manifestare au participat Jan Fuchs, secretar general al Uniunii Tineretului Comunist, Bernard Rosenbaum, secretar general al Organizaţiei Tineretului Socialist, Enlo Farina, secretar general al organizaţiei Jong Socialisten, ziarişti şi corespondenţi de presă străini.

A fost prezentă, de asemenea, o delegaţie a Uniunii Tineretului Comunist din România, care se află într-o vizită oficială în Belgia, precum şi membri ai ambasadei române din Bruxelles.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii.
Pentru străinătate abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — Bucureşti — Calea Griviţei nr. 64—66. P.O.B. — „Box 2001". — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".